

Aslab
Adalet ve Suç Psikolojisi Laboratuvarı

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ / *ISTANBUL KULTUR UNIVERSITY*
Adalet ve Suç Psikolojisi Laboratuvarı / *Justice and Crime Psychology Laboratory*

Türkiye
Şiddet Haritası / Violence Map
2024

Doç. Dr. Ayhan Erbay

T.C.
İSTANBUL
KÜLTÜR
ÜNİVERSİTESİ

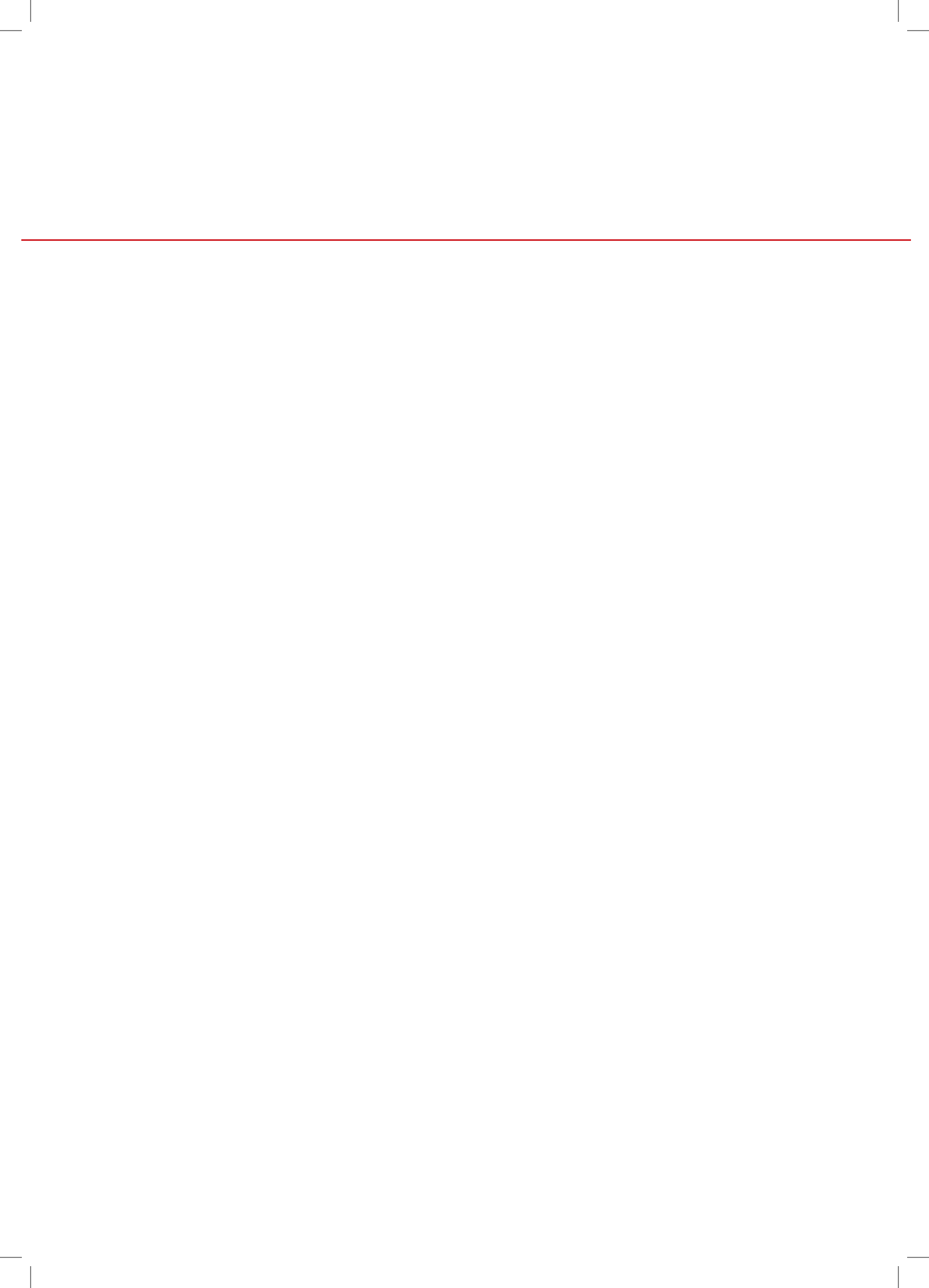
İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ / *ISTANBUL KULTUR UNIVERSITY*
Adalet ve Suç Psikolojisi Laboratuvarı / *Justice and Crime Psychology Laboratory*

Türkiye
Şiddet Haritası / Violence Map
2024

Doç. Dr. Ayhan Erbay

ISBN: 978-625-8180-46-6

İstanbul Kültür Üniversitesi Yayın No: 329

İçindekiler

Ön Söz	5
Teşekkür	7
Yönetici Özeti	8
Giriş	10
Şiddet.....	10
Kişilerarası Şiddet.....	10
Kişilerarası Şiddet Mağdurları ve Failler	11
Kişilerarası Şiddet Olaylarında Kullanılan Silahlar	13
Kişilerarası Şiddet Mevsimsel Dağılım, Özellikler	15
Metodoloji	16
Bulgular	17
Suç Türüne Göre Dağılım.....	17
Suç Olaylarının Bölgesel Dağılımı	17
Suç Olaylarının Şehirlere Göre Dağılımı	18
Suçun Meydana Geldiği Ayların Dağılımı	20
Suç Olaylarında Kullanılan Silahların Dağılımı	21
Suça Göre Kullanılan Silahların Dağılımı	21
Mağdurların Cinsiyet Dağılımı	22
Mağdur Yaş Gruplarının Dağılımı	22
60 Yaş veya Üstü Mağdurlara Yönelik Suçlar ve Saldırgan Profilleri	23
0-17 Yaş Aralığındaki Mağdurlara Yönelik Suçlar ve Saldırgan Profilleri	24
Faillerin Cinsiyet Dağılımı	25
Fail ve Mağdur İlişkileri	25
Tanıdık Faillerin Dağılımı.....	26
Kadınların Mağdur Olduğu Olaylardaki Saldırgan Profilleri	27
Erkeklerin Mağdur Olduğu Olaylardaki Saldırgan Profilleri	28
Öneriler	29
Sonuç	30
Kaynakça	32

Ön Söz

Kişilerarası şiddet, toplumun her kesimini derinden etkileyen ve görünürlüğü sosyal medya yoluyla artan bir sorundur. Bu tür olaylar, yalnızca mağdurlar ve failer üzerinde değil, aileler, yakın çevre ve genel olarak toplum üzerinde de uzun vadeli psikolojik, sosyal ve ekonomik etkiler bırakmaktadır. Şiddetin nedenlerini, dinamiklerini ve sonuçlarını anlamak, bu sorunla mücadelede atılacak adımlar açısından hayati öneme sahiptir. Bu doğrultuda, kişilerarası şiddet olaylarında yer alan mağdur ve failerin demografik özelliklerini, olayın meydana geldiği mevsimsel dönemleri ve kullanılan silahları incelemek sorunun kökenlerine dair önemli ipuçları sunabilir.

Bu rapor, yerel gazetelerde yayımlanan şiddet haberlerini derleyerek kişilerarası şiddetin farklı boyutlarını analiz etmeyi amaçlamaktadır. Yerel basının gündelik yaşama dair gerçekçi bir perspektif sunması, olayların yerel bağlamını yansıtması ve ulusal haber akışına yansımaya olanak tanıyan olayları aktarabilmesi nedeniyle önemli bir veri kaynağı olarak kabul edilmiş ve bu çalışmada temel veri havuzu olarak tercih edilmiştir. Gazete haberleri, şiddet olaylarının coğrafi dağılımı, zamanlaması, tarafların sosyoekonomik durumu ve olayların nasıl gerçekleştiği gibi önemli detaylar içermektedir. Bu veriler, şiddetin toplumsal yapı içindeki yerini anlamak ve önleyici stratejiler geliştirmek için değerli bir temel oluşturmaktadır.

Rapor, mağdur ve failerin cinsiyetlerine, olayın meydana geldiği dönemdeki yaşına, olayların gerçekleştiği tarih aralığına, olaylarda kullanılan silah türlerine ve taraflar arasındaki ilişkilere odaklanmaktadır. Bu faktörler, şiddetin temel dinamiklerini anlamak ve önleme stratejileri geliştirmek açısından büyük önem taşımaktadır. Örneğin, belirli yaş grupları veya cinsiyetlerin şiddet olaylarında daha sık mağdur edilmesi, toplumsal cinsiyet rolleri ya da ekonomik eşitsizlikler gibi daha derin sorunlara işaret edebilir. Benzer şekilde, şiddet vakalarının belirli mevsimlerde artış göstermesi, iklim koşullarının veya sosyal etkinliklerin etkisini ortaya koyabilir. Kullanılan silah türleri ise şiddetin niteliği ve zaman içindeki eğilimleri hakkında bilgi sağlayabilir.

Bu rapor, yalnızca akademik bir çalışma olmanın ötesinde, toplumsal farkındalığı artırmayı ve politika yapıcılar, kolluk kuvvetleri ile sivil toplum kuruluşları için rehber niteliği taşımayı amaçlamaktadır. Şiddetin nedenlerini anlamak ve bu tür olayların tekrarını önlemek, toplumun tüm kesimlerinin ortak sorumluluğudur. Bu çalışmanın, kişilerarası şiddetle mücadelede etkili adımlar atılmasına katkı sağlamasını ve daha güvenli bir toplum inşa etme yolunda bir adım olmasını umuyoruz.

Teşekkür

Bu çalışma İstanbul Kültür Üniversitesi Adalet ve Suç Psikolojisi Laboratuvarında gönüllü olarak çalışan Başak Culha, Ece Hatice Şamdan, Eylül Peker, Hilal Karadeniz, Meryem Dilan Oluç, Sena Güllük, Sıla Kuş ve Zeynep Zekiroğlu'nun büyük katkıları ile gerçekleştirilmiştir. Kendilerine şükranlarımı sunuyorum.

Raporun son halini almasında verdikleri teknik destek için İstanbul Kültür Üniversitesi Kurumsal İletişim Daire Başkanı Nilgün Eryeşil'e ve tüm ekibine ayrıca teşekkür ediyorum.

Yönetici Özeti

Bu rapor, kişilerarası şiddet olaylarının demografik özelliklerini, mevsimsel etkilerini, kullanılan silahları ve taraflar arasındaki ilişkileri yerel gazete haberleri üzerinden inceleyerek, şiddetin toplumsal dinamiklerini anlamayı amaçlamaktadır. Yerel gazetelerde yer alan haberler analiz edilerek, şiddet olaylarının temel nedenleri, yaygınlığı ve etkileri hakkında detaylı bir değerlendirme sunulmuştur. Çalışmanın önemli temel bulguları şu şekildedir:

- A) Ülkemizde kişilerarası şiddetin temelde cinayet ve ağır yaralama ile sonuçlandığı anlaşılmaktadır.
- B) Nüfus yoğunluğunun yoğun olduğu bölgelerde kişilerarası şiddet olayları da sıklıkla gözlenmektedir. Ancak, Çorum, Edirne, Aksaray ve Kırıkkale illerindeki kişilerarası şiddet olaylarının nüfus yoğunluğu değil durumsal faktörlerle açıklanabileceği düşünülmektedir. Sosyoekonomik seviyenin son birkaç yılda hızla düşmesi, göçmen yoğunluğunun artması, yerli genç nüfusun hızlı bir şekilde şehirden çıkıyor oluşu, eğitim ve sağlık kuruluşlarına erişimin azalmasıyla birlikte okulsuzlaşan genç sayısının ve hasta popülasyonunun artışı değerlendirmeye alınmalıdır.
- C) Ülkemizde kişilerarası şiddet olaylarında ateşli silahlar yoğun miktarda kullanılmaya devam etmektedir.
- D) Oransal açıdan incelendiğinde kişilerarası suçtan zarar gören her 10 erkekten 5'i cinayet, 5'i ise yaralama mağduru olurken iken her 10 kadından 7'si cinayet, 2'si yaralama ve 1'i cinsel saldırı nedeniyle mağdur olmuştur.
- E) Her ne kadar kişilerarası şiddet olaylarının büyük çoğunluğu 18-60 yaş aralığını kapsıyor olsada çocuk ve yaşlı nüfusun kişilerarası şiddet olaylarında mağduriyet oranlarının hızla tırmandığı değerlendirilmiştir.
- F) Yaşlı nüfusa karşı kişilerarası şiddet eylemlerinin neredeyse tamamının öldürme amaçlı olduğu, şiddet eylemlerinde genellikle ateşli silah kullanıldığı, saldırganın genel olarak yaşlı bireyin çocuğu, damadı veya torunu olduğu anlaşılmaktadır.
- G) Çocuk nüfusa karşı kişilerarası şiddet eylemlerinin genellikle yaralama amaçlı olduğu, şiddet eylemlerinde genellikle kesici delici alet kullanıldığı, saldırganın genel olarak çocuğun arkadaş çevresinden biri olduğu anlaşılmaktadır.
- H) Faillerin cinsiyet dağılımı incelendiğinde 1302 olayın 1211'inde (%93) erkekler, 91'inde (%7) kadınların saldırgan olarak yer aldığı gözlenmektedir.

- İ) Ülkemizde kişilerarası şiddet kapsamında yer alan olayların %63'ü tanıdıklar arasında meydana geldiği, tanıdık olmayan veya yabancı saldırgan oranınının %13 civarında olduğu tespit edilmiştir.
- J) Elde edilen sonuçlardan hareketle failer ile mağdurların arasındaki ilişki seviyesi arttıkça (yakınlık seviyesi yükseldikçe) kişilerarası şiddetin arttığı da gözlenmiştir. Bir anlamda şiddetin öncelikle en yakın çevrede ortaya çıktığı fikri oluşmuştur.
- K) Kadınların cinayet mağduru olduğu olayların %53'ü birinci dereceden akrabaları (eş, eski eşi, babası, çocuğu vb) tarafından, yaralama olaylarınının %54'ü birinci dereceden akrabaları (eş, eski eşi, babası, çocuğu vb) tarafından gerçekleştirilmiştir.
- İ) Erkeklerin cinayet mağduru olduğu olayların %37'si arkadaşı veya komşusu tarafından, yaralama olaylarınının %16'sı arkadaşı veya komşusu tarafından gerçekleştirilmiştir.
- M) Erkek ve kadınların mağdur oldukları olaylarda yer alan failerin genel özelliklerine göre şu ayırım yapılabilmektedir: erkekler genellikle arkadaşları tarafından öldürülüp yaralanmakta iken kadınlar ise eşleri tarafından öldürülüp yaralanmaktadır.

Bu rapor, kişilerarası şiddetin önlenmesi için politika yapıcılar, kolluk kuvvetleri ve sivil toplum kuruluşlarına yönelik öneriler sunmaktadır. Özellikle, ekonomik eşitsizliklerin azaltılması, eğitim seviyesinin yükseltilmesi, silah erişiminin kontrol altına alınması ve aile içi şiddetle mücadele programlarının güçlendirilmesi gibi adımların şiddet olaylarını azaltmada etkili olacağı öngörülmektedir.

Giriş

Şiddet

Şiddetin en genel tanımı bir kişinin başka bir kişiye, bir gruba veya topluma karşı fiziksel güç kullanması, fiziksel güç kullanma tehdidinde bulunmasını, bu durumun yaralanma, ölüm, psikolojik sağlığın yitilmesi, gelişiminin sekteye uğraması veya yoksunlukla sonuçlanmasını içermektedir¹. Şiddet bazen saldırganlıktan ayrı bir olgu olarak ele alınsa da — özellikle kriminologlar, siyaset bilimciler, kamu politikası yapıcılar ve genel halk tarafından — çoğu sosyal psikolog şiddeti saldırganlığın bir alt kümesi olarak görür. Özellikle, şiddetin en yaygın bilimsel tanımı, ciddi fiziksel zarar (örneğin, ciddi yaralanma veya ölüm) verme amacına sahip aşırı bir saldırganlık biçimi olarak yapılır (Anderson ve Bushman, 2002; Bushman ve Huesmann, 2010; Huesmann ve Taylor, 2006). Saldırganlıkta olduğu gibi, bir davranışın şiddet olarak sınıflandırılması için mutlaka fiili zarar vermesi gerekmez. Örneğin, birini bıçakla ölümcül şekilde yaralamaya çalışmak ancak ıskalamak yine de şiddet eylemi olarak kabul edilir.

Saldırganlık ve şiddet davranışları, şiddetin şiddet derecesine göre bir süreklilik içinde ele alınır. Sürekliliğin alt ucunda nispeten küçük saldırganlık eylemleri (örneğin, itişme), üst ucunda ise şiddet (örneğin, cinayet) bulunur. Dolayısıyla, tüm şiddet eylemleri saldırganlık örnekleri olarak kabul edilir, ancak tüm saldırganlık eylemleri şiddet örneği olarak kabul edilmez. Örneğin, bir çocuğun başka bir çocuğu sevdiği bir oyuncağın uzağına itmesi saldırganlık olarak kabul edilir ancak şiddet olarak görülmez. Ancak, cinayete teşebbüs gibi aşırı bir eylem hem saldırgan hem de şiddet içerikli olarak kabul edilir (Allen ve Anderson, 2017).

Son yıllarda, bazı fiziksel olmayan saldırganlık biçimleri, sonuçları ağır olduğunda “şiddet” etiketi almıştır (Allen ve Anderson, 2017). Örneğin, belirli türlerdeki veya modellerdeki sözel saldırganlıklar, genellikle çocuklara veya yakın partnerlere yönelik olarak hedefin duygusal veya sosyal refahına ciddi zarar vermeyi amaçladığında “duygusal şiddet” olarak adlandırılır. Yine de, “şiddet” genellikle aşırı fiziksel saldırganlık bağlamında araştırılmaktadır.

Kişilerarası Şiddet

Kişilerarası şiddet, bir birey veya küçük bir grup tarafından diğer bireylere yönelik fiziksel güç veya güç kullanma niyeti ile gerçekleşir. Kişilerarası şiddet fiziksel, cinsel veya psikolojik (duygusal şiddet olarak da adlandırılır) olabilir ve ihmal de içerebilir. Kişilerarası şiddet, aile içi veya partner şiddeti ve topluluk şiddeti olarak ikiye ayrılabilir. Aile içi veya partner şiddeti, aile içinde veya yakın partnerler arasında meydana gelen şiddeti ifade eder. Çocuk istismarı, flört ve yakın partner şiddeti ile yaşlı istismarı gibi durumları içerir. Öte yandan topluluk şiddeti ise aile bağı olmayan ancak birbirini

tanıyor olabilecek bireyler arasında meydana gelir. Gençlik şiddeti, zorbalık, saldırı, arkadaş ya da yabancılar tarafından gerçekleştirilen tecavüz veya cinsel saldırı ile okullar, iş yerleri ve hapisaneler gibi kurumsal ortamlarda meydana gelen şiddeti içerir (Mercy, Hillis, Butchart vd., 2017).

Kişilerarası Şiddet Mağdurları ve Failer

Cinsiyet, kişilerarası şiddete maruz kalma olasılığını etkileyen en önemli demografik faktörlerden biridir. Araştırmalar, kadınların belirli kişilerarası şiddet türlerinden, özellikle yakın partner şiddeti ve cinsel şiddetten orantısız bir şekilde etkilendiğini tutarlı bir şekilde göstermektedir. Dünya Sağlık Örgütü'ne (WHO, 2021) göre, dünya çapında yaklaşık 3 kadından 1'i yaşamları boyunca fiziksel ve/veya cinsel şiddete maruz kalmıştır ve bu şiddet çoğunlukla yakın bir partner tarafından işlenmiştir. Buna karşılık, erkeklerin, genellikle tanıdık veya yabancı kişilerle birlikte fiziksel saldırı veya cinayet gibi kamusal alanlarda şiddete maruz kalma olasılıkları daha yüksektir (Smith vd., 2018).

Kadınlar, fiziksel, cinsel ve duygusal tacizi içeren yakın partner şiddetine karşı özellikle savunmasızdır. Black vd. (2011) tarafından yapılan bir araştırma, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki kadınların %35,6'sının yaşamları boyunca yakın bir partner tarafından tecavüze, fiziksel şiddete veya tacize maruz kaldığını bulmuştur. Buna karşılık, erkeklerin yalnızca %28,5'i benzer deneyimler bildirmiştir. Bu cinsiyet eşitsizliği, kültürel normların ve cinsiyet eşitsizliklerinin kadınların şiddete karşı savunmasızlığını artırdığı düşük ve orta gelirli ülkelerde daha da belirgindir (García-Moreno vd., 2015). Kadınlar aile içi ve cinsel şiddetin baskın kurbanları olsa da, erkekler de genellikle farklı bağlamlarda olsa da kişilerarası şiddete maruz kalmaktadır. Erkeklerin kamusal alanlarda tanıdık olmayan failer tarafından, bilinen lokasyonlarda (ev, iş yeri vb.) ise tanıdık olan failer tarafından işlenen cinayet ve fiziksel saldırı mağduru olma olasılığı daha yüksektir (Lauritsen ve Heimer, 2019).

Çocuklar ve ergenlerin özellikle aile bağlamında kişilerarası şiddete maruz kalma riski yüksektir. Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezlerine (CDC, 2020) göre, 2019 yılında Amerika Birleşik Devletleri'ndeki her 7 çocuktan yaklaşık 1'i istismara veya ihmale maruz kalmıştır. Fiziksel istismar, cinsel istismar ve kötü muamele, bu yaş grubunun deneyimlediği en yaygın şiddet biçimleridir. Failer genellikle ebeveynler veya bakıcılar gibi güven ve otorite pozisyonlarında bulunan aile üyeleridir (Finkelhor vd., 2015). Ergenler ayrıca romantik partnerler tarafından fiziksel, cinsel ve duygusal istismarı içeren flört şiddeti riski altındadır. Vagi vd. (2015) tarafından yapılan bir araştırma, 2014 yılında Amerika Birleşik Devletleri'ndeki kız lise öğrencilerinin %21'inin

ve erkek lise öğrencilerinin %10'unun fiziksel veya cinsel flört şiddeti yaşadığını bildirmiştir. Bu şiddet biçiminin depresyon, anksiyete ve travma sonrası stres bozukluğu (TSSB) dahil olmak üzere uzun vadeli psikolojik sonuçları olabilmektedir.

Genç yetişkinler, özellikle 18 ila 24 yaş arasındakiler, yakın partner şiddeti, cinsel saldırı ve fiziksel saldırılar dahil olmak üzere kişilerarası şiddete maruz kalma riski en yüksek olan grubu oluşturmaktadır. Bu yaş grubundaki genç kadınların, daha yaşlı kadınlara kıyasla tecavüz ve cinsel şiddete maruz kalma olasılığı önemli ölçüde daha yüksektir. Benzer şekilde, genç erkeklerin, genellikle akranları veya tanıdıkları içeren fiziksel saldırıların kurbanı olma olasılığı daha yüksektir (Black vd., 2011). Genç yetişkinler arasındaki yüksek şiddet yaygınlığı, romantik ilişkilerin keşfi, artan bağımsızlık ve üniversite kampüsleri gibi yüksek riskli ortamlara maruz kalma gibi çeşitli faktörlere bağlanabilir. Krebs ve ark. (2016) tarafından yapılan bir araştırma, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki kadın üniversite öğrencilerinin %23'ünün üniversiteye girdikten sonra cinsel saldırıya maruz kaldığını ve failerin çoğunun tanıdıkları veya yakın partnerleri olduğunu bulmuştur.

Yaşlı yetişkinler, özellikle 60 yaş ve üzeri olanlar, şiddetin doğası genç yaş gruplarından farklı olsa da, kişilerarası şiddete karşı da savunmasızdır. Fiziksel, duygusal ve mali istismarı içeren yaşlı istismarı, bu demografik grup için önemli bir endişe kaynağıdır. Ulusal Yaşlanma Konseyi'ne (NCOA, 2020) göre, 60 yaş ve üzeri her 10 Amerikalıdan yaklaşık 1'i bir tür yaşlı istismarı yaşamıştır. Yaşlı yetişkinler, öncelikle bakıcılar veya aile üyeleri tarafından fiziksel, duygusal, mali veya cinsel istismara maruz kalmaktadırlar (Burnes vd., 2019). Yaşlı istismarı, faile bağımlılık, misilleme korkusu ve bilişsel bozukluklar gibi faktörler nedeniyle genellikle yeterince bildirilmez. Acierno ve ark. (2010) tarafından yapılan bir araştırma, yaşlı istismarı vakalarının yalnızca 14'te 1'inin yetkililere bildirildiğini bulmuştur ve bu sorunun gizli doğasını vurgulamaktadır.

Kurbanlar ve suçlular arasındaki ilişkinin boyutu kişilerarası şiddeti anlamada kritik bir faktördür. İlişkinin doğası genellikle yaşanan şiddetin türünü ve suçu bildirme olasılığını etkiler. Yakın partner şiddeti, özellikle kadınlar için en yaygın kişilerarası şiddet biçimlerinden biridir. WHO'ya (2021) göre dünya çapında kadınların %30'u yakın bir partner tarafından fiziksel ve/veya cinsel şiddete maruz kalmıştır. Erkekler de yakın partner şiddetinin kurbanı olabilir, ancak yaygınlık oranı daha düşüktür. Breiding ve ark. (2014) tarafından yapılan bir araştırma, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki erkeklerin %25'inin yakın bir partner tarafından fiziksel şiddete maruz kaldığını buldu. Ebeveynler, bakıcılar ve kardeşler de dahil olmak üzere aile üyeleri, özellikle

çocuklara ve yaşlı bireylere yönelik kişilerarası şiddetin yaygın failleridir. CDC'ye (2020) göre, çocuk istismarı vakalarının %80'inde fail olarak bir ebeveyn veya bakıcı yer almaktadır. Benzer şekilde, NCOA (2020), yaşlı istismarı vakalarının %60'ında fail olarak aile üyelerinin yer aldığını bildirmektedir. Aile içi şiddet genellikle özel ortamlarda meydana gelir ve bu da tespit etmeyi ve bildirmeyi zorlaştırır. Mağdurlar ayrıca faile karşı bir sadakat veya korku duygusu hissedebilir ve bu da bildirim sürecini daha da karmaşık hale getirir (Finkelhor vd., 2015). Arkadaş grupları ve yabancılar, özellikle erkeklere yönelik fiziksel saldırı ve cinayetlerin yaygın failleridir. Erkek cinayet kurbanlarının %60'ı tanıdıkları veya yabancılar tarafından öldürülmüştür (Lauritsen ve Heimer, 2019). Kadınların yabancılar tarafından şiddete uğrama olasılığı daha düşüktür, ancak kamusal alanlarda cinsel şiddete maruz kalma riskleri vardır.

Kişilerarası Şiddet Olaylarında Kullanılan Silahlar

Kişilerarası şiddet olaylarında kullanılan silahlar her ne kadar rastgele gibi görünse de aslında failin yaşı, cinsiyeti, suç geçmişi, psikolojik profili, olay esnasındaki durumsal faktörler, fail ve mağdur arasındaki ilişki ve kültürel faktörler kişilerarası şiddet sırasında silah seçiminde kritik faktörlerdir.

Araştırmalar, genç bireylerin silahları dürtüsel olarak kullanma olasılığının daha yüksek olduğunu, genellikle bıçak veya künt nesnelere gibi kolayca bulunabilen aletleri seçtiğini göstermektedir (Felson ve Messner, 1996). Buna karşılık, yaşlı failer eylemlerini daha dikkatli planlayabilir, önceden planlama ve erişim gerektiren ateşli silahlar gibi silahları tercih edebilirler. Cinsiyet de silah seçiminde rol oynar. Çalışmalar, erkeklerin şiddet içeren karşılaşmalarda toplumsal normların erkekliği güç ve kontrolle ilişkilendirmesi nedeniyle ateşli silahları ve diğer ölümcül silahları kullanma olasılığının daha yüksek olduğunu göstermektedir (Campbell ve diğerleri, 2003). Öte yandan kadınların, özellikle kendini savunma durumlarında bıçak veya ev eşyaları gibi daha az ölümcül silahları kullanma olasılığı daha yüksek olabilir. Suç geçmişi bir diğer önemli faktördür. Şiddet suçlarında daha önce deneyimi olan kişilerin silahları etkili bir şekilde kullanma olasılığı daha yüksektir ve öldürücü ve korkutucu faktörleri nedeniyle ateşli silahları tercih edebilirler (Kleck ve McElrath, 1991).

Dürtüsellik, saldırganlık ve psikopati gibi özellikler de dahil olmak üzere psikolojik profiller de silah seçimini etkiler. Son derece saldırgan bireyler, ateşli silahlar veya büyük bıçaklar gibi zararı en üst düzeye çıkararak silahlara yönelebilenken, psikopatik eğilimleri olanlar, kurbanları üzerinde kontrol sağlamak veya korku uyandırmak için silahları stratejik olarak kullanabilirler.

(Berkowitz ve LePage, 1967). Şiddet içeren davranışlarda bulunan bireylerin duygusal durumları, saldırganlık düzeyleri ve algılanan tehdit ile uyumlu silahları seçme eğiliminde olduklarını göstermektedir (Felson ve Messner, 1996). Örneğin, yüksek düzeyde öfke veya korku yaşayan bireyler, ateşli silahlar veya bıçaklar gibi kontrol veya koruma sağlayan silahları seçme eğiliminde olabilirler. Bir silahın bulunabilirliği de seçimi etkileyebilir, çünkü bireyler yüksek duygusal anlarda kolayca erişebilecekleri herhangi bir şeyi kullanabilirler (Kleck ve McElrath, 1991). Dahası, silah seçiminin psikolojik etkisi, şiddet içeren durumun ötesine geçer. Bir silahın varlığı, şiddet düzeyini artırabilir, çünkü failin kendine olan güvenini ve zarar verme isteğini artırabilir (Berkowitz ve LePage, 1967). “Silah etkisi” olarak bilinen bu fenomen, bir silahın varlığının, genellikle şiddete başvurmeyen bireylerde bile saldırgan davranışı tetikleyebileceğini öne sürmektedir. Sonuç olarak, silah seçimi hem fail hem de mağdur için derin etkilere sahip olabilir ve şiddet içeren durumun seyrini ve sonrasını şekillendirebilir.

Silah seçimini belirlemede kritik bir rol oynayan diğer bir unsur durumsal faktörlerdir. Şiddetin meydana geldiği bağlam, konum, ilgili bireyler arasındaki ilişki ve tanıkların varlığı, silah seçimini etkileyebilir. Örneğin, aile içi şiddet durumlarında failer, mutfak bıçakları veya sert cisimler gibi evde kolayca erişilebilen silahları seçme eğiliminde olabilirler (Campbell vd., 2003). Buna karşılık, kamusal alanlarda bireyler, tespit edilme ve yakalanma riskini azaltmak için ateşli silahlar veya küçük bıçaklar gibi gizlenebilir silahları kullanma eğiliminde olabilirler.

Fail ile mağdur arasındaki ilişki de silah seçimini etkileyebilir. Yakın partner şiddeti vakalarında, silah seçimi, failin mağdur üzerinde kontrol ve baskı kurma arzusundan etkilenebilir. Araştırmalar, ateşli silahların yakın partner cinayetlerinde sıklıkla kullanıldığını göstermektedir, çünkü bu silahlar minimum fiziksel çabayla ölümcül zarar verme imkanı sağlar (Campbell vd., 2003). Buna karşılık, yabancılar arasındaki şiddet vakalarında silah seçimi daha fırsatçı olabilir ve bireyler o anda el altında olan herhangi bir şeyi kullanabilirler.

Kültürel faktörler de kişilerarası şiddette silah seçimini şekillendirmede önemli bir rol oynar. Şiddete ilişkin kültürel normlar ve değerler, belirli silahların bulunabilirliği ve kabul edilebilirliği, şiddet içeren durumlarda silah seçimini etkileyebilir. Örneğin, ateşli silahların yaygın olarak bulunduğu ve sosyal olarak kabul edildiği kültürlerde bireyler, kişilerarası şiddette ateşli silahları kullanma eğiliminde olabilirler (Kleck ve McElrath, 1991).

Buna karşılık, ateşli silahlara erişimin daha sınırlı olduğu veya olumsuz damgalandığı kültürlerde bireyler, bıçaklar veya sert cisimler gibi diğer silah türlerini kullanma eğiliminde olabilirler. Şiddete yönelik kültürel tutumlar da silah seçimini etkileyebilir. Şiddeti yücelten veya çatışma çözümü için meşru bir araç olarak gören kültürlerde bireyler, güç ve baskınlıkla ilişkilendirilen ateşli silahlar veya büyük bıçaklar gibi silahları kullanma eğiliminde olabilirler. Buna karşılık, şiddeti caydıran ve şiddet içermeyen çatışma çözümünü teşvik eden kültürlerde bireyler, kişilerarası şiddette silah kullanma olasılığı daha düşük olabilir veya yumruklar veya küçük bıçaklar gibi daha az ölümcül silahları seçebilirler (Felson ve Messner, 1996). Kültürel bağlam, silahların sembolik anlamını da şekillendirerek şiddet içeren durumlarda seçimlerini etkileyebilir. Örneğin, bazı kültürlerde belirli silahlar, erkeklik veya onur gibi belirli sosyal kimlikler veya rollerle ilişkilendirilebilir. Bu bağlamlarda, silah seçimi failin kimliğini ortaya koyma veya onurunu savunma arzusundan etkilenebilir (Campbell vd., 2003).

Kişilerarası Şiddet Mevsimsel Dağılım, Özellikler

Giderek artan sayıda araştırma, artan sıcaklığın kasıtlı adam öldürme (Xu vd., 2020), cinsel suçlar (Xu vd., 2021) ve saldırılar (Kubo vd., 2021) gibi bazı şiddet suçlarını artırdığını öne sürmektedir. Şiddet olayları ayrıca çoğu suçun kıştan ziyade yaz veya sıcak mevsimlerde gerçekleştiği mevsimsel bir dağılım gösterdiği bildirilmektedir (Hipp vd., 2004). Rutin Aktivite Teorisi olarak da adlandırılan, ortam sıcaklığındaki değişimin insanların rutin aktivitelerini (örneğin açık hava etkinlikleri ve sosyal temaslar) değiştirebileceğini ve kişilerarası çatışmaları artırabileceğini veya uygun suç ortamları yaratabileceğini öne sürmektedir (Ellen, 1990). Çeşitli şiddet eylemlerine katkıda bulunan ve sıcaklık ilişkilerini değiştirebilecek başka faktörler olabilir. Örneğin, yüksek nüfus yoğunluğuna, genç yaşa, düşük erkek oranına ve yüksek gelir eşitsizliğine sahip ABD şehirlerinde güçlü bir sıcaklık-cinayet ilişkisi bulunmuştur. Bu bulgu, sıcaklık-şiddet ilişkilerinin yerel sosyoekonomik ve demografik faktörler tarafından değiştirilebileceğini düşündürmektedir (Mahendran vd., 2021).

¹ <https://www.who.int/groups/violence-prevention-alliance/approach>

Metodoloji

2024 yılında Türkiye’de yaşanan şiddet olaylarının mağdur ve failerin demografik özellikleri, suç türü, suçta kullanılan silah, suçun meydana geldiği ay vb bağlamlarda incelenmesini amaçlayan çalışmada veriler 195 yerel haber kaynağının ulaşılabilir dijital yayınlarından derlenmiştir. Bu kapsamda 81 ilde yayın hayatına devam eden yerel gazetelerin listesi oluşturulmuş, dijital içerik sağlayan gazetelerin arşivleri tarih sıralamasına bağlı olarak 01/01/2024’e kadar geriye doğru incelenmiştir. Araştırmacılar çalışma öncesinde belirlenen kriterlere göre kodlama yapmıştır. Elde edilen veriler betimsel olarak analiz edilmiştir.

Çalışmanın kapsamı dahilinde bazı sınırlılıklar bulunmaktadır. Birincisi, çalışmada yer alan yerel haber kaynaklarının tamamı dijital içerik sunan kurumlardır. Dijital içerik sunmayıp yerel haber üreten kaynaklar çalışmanın dışında kalmıştır. İkincisi, dijital içerik sunan ama arşivlerine erişilemeyen yerel haber kaynakları çalışmaya dahil edilmemiştir. Üçüncü sınırlılık ise yerel haber kaynaklarının tamamı aynı usülle hazırlanan haber içeriğine sahip olmadığından yer yer veri kayıpları meydana gelmiştir. Son olarak bu raporda sunulan oranlar her ne kadar 2024 yılına ait olsa da ülkemizdeki tüm kişilerarası şiddet olaylarının bir kısmını yansıttığından veriler tüm olayları temsil etmemektedir.

Bu çalışmada ulusal basın yayın kurumları yerine yerel basın yayın kurumlarının tercih edilmesinin temel sebebi ulusal kurumların haber akışlarının yoğun olması ancak haberlere ayrılan yerin kısıtlı olması nedeniyle önemli gördükleri olayları bildirme eğilimidir. Yerel basın kurumları ilişkili olduğu il ve ilçelerinde meydana gelen az sayıdaki olayı yeterli yerleri olmasından dolayı kamuoyuna yansıtacağından ulusal basına göre daha zengin içerik elde edilebileceği düşünülmüştür.

Araştırmacılar kişilerarası şiddet literatüründe vurgulanan ortak ve ayırd edici özellikleri tespit etmiş, dijital olarak tablolamış, il bazında tespit edilen yerel basın kurumlarının sağladığı haber içeriklerine dijital kanallardan (internet sayfası vb.) erişmiş, haber içerikleri alınarak önceden belirlenen bilgiler süzülerek dijital çalışma ortamında kodlamıştır. Son aşamada ise veriler bilgisayar destekli istatistik programlarında betimsel olarak analiz edilmiştir.

Bulgular

Suç Türüne Göre Dağılım

2024 yılında yerel haber kaynaklarının bildirdiği kişilerarası şiddet kapsamında incelenen 1302 olayın 677'si (%52) cinayet, 615'i (%47,2) yaralama ve 10'u (%0,8) cinsel suçlar kapsamında yer alan eylemlerdir (bkz. Tablo 1). **Bu veriden hareketle kişilerarası şiddetin temelde hayata karşı suçlar çerçevesinde gerçekleştirildiği çıkarımı yapılabilmektedir.**

Tablo 1. Suç Türüne Göre Dağılım

	Frekans	%
Cinayet	677	52,0
Yaralama	615	47,2
Cinsel Suçlar	10	0,8
Toplam	1302	100,0

Suç Olaylarının Bölgesel Dağılımı

İncelenen olayların bölgesel dağılımları incelendiğinde (bkz. Tablo 2) Marmara Bölgesi'nin raporlanan olayların yaklaşık yarısına ev sahipliği yaptığı (n=637, %48,9) gözlenmektedir. İkinci sırada ise %21,4'lük oranla (n=279) İç Anadolu Bölgesi yer almaktadır. İlk iki sırayı takiben Akdeniz Bölgesi (n=104, %8) üçüncü sırada ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi (n=87, %6,7) ise dördüncü sırada yer almaktadır. Karadeniz Bölgesi (n=44, %3,4) en az kişilerarası şiddet olayıyla son sırada yer almaktadır. İçişleri Bakanlığı'nın 2021 yılında yayımladığı Türkiye Nüfus Haritası²na göre en fazla nüfus yoğunluğuna sahip bölgeler sırasıyla Marmara ve İç Anadolu Bölgeleri iken en az nüfus yoğunluğu Karadeniz Bölgesi'ndedir. **Buna göre "nüfus yoğunluğunun yoğun olduğu bölgelerde kişilerarası şiddet olaylarının daha sık gözleneceği düşüncesi doğrulanmış olmaktadır.**

Tablo 2. Suç Olaylarının Bölgesel Dağılımı

	Frekans	%
Marmara Bölgesi	637	48,9
İç Anadolu Bölgesi	279	21,4
Akdeniz Bölgesi	104	8,0
Güneydoğu Anadolu Bölgesi	87	6,7
Ege Bölgesi	83	6,4
Doğu Anadolu Bölgesi	68	5,2
Karadeniz Bölgesi	44	3,4
Toplam	1302	100,0

² <https://www.icisleri.gov.tr/turkiyenin-nufus-haritasi-10072021>

Bulgular

Suç Olaylarının Şehirlere Göre Dağılımı

Şehir bazında suç olaylarının sayıları incelendiğinde (bkz. Tablo 3) ilk sırada 411 (%31,6) olay ile İstanbul yer almaktadır. Çorum 82 olayla (%6,3) ikinci ve Edirne 70 olayla (%5,4) üçüncü sırada yer almaktadır. Amasya, Giresun ve Tokat birer olayla en az kişilerarası şiddet içeren şehirler olarak göze çarpmaktadır. İstanbul'un nüfus yoğunluğu bakımından en kalabalık şehir olması suç eylemi sayısında da ilk sırada olmasını anlamlı kılarken, nüfus yoğunluğu diğer şehirlere göre oldukça az olan Çorum ve Edirne'nin kişilerarası şiddet bağlamında neden sıralamanın tepenoktalarında yer aldığını açıklamamaktadır (bu iki şehri takip eden Aksaray ve Kırıkkale ayrıca dikkate değerdir). Her iki il özelinde kişilerarası şiddet miktarının yoğunluğu ancak durumsal faktörlerle açıklanabileceği düşünülmektedir. Sosyoekonomik seviyenin son birkaç yılda hızla düşmesi, göçmen yoğunluğunun artması, yerli genç nüfusun hızlı bir şekilde şehirden çıkıyor oluşu, eğitim ve sağlık kuruluşlarına erişimin azalmasıyla birlikte okulsuzlaşan genç sayısının ve hasta popülasyonunun hızlı bir şekilde artıyor oluşu, ortak sosyal değerlerin terkedilmesiyle bireysel değer yargılarının yaygınlaşmasının kişilerarası şiddet eylemlerine etki edebileceği düşünülmektedir.

Tablo 3. Suç Olaylarının Şehirlere Göre Dağılımı

Şehir	Frekans	%	Şehir	Frekans	%
İstanbul	411	31,6	Mersin	15	1,2
Çorum	82	6,3	Çanakkale	14	1,1
Edirne	70	5,4	Kocaeli	14	1,1
Aksaray	60	4,6	Yalova	14	1,1
Kırıkkale	46	3,5	Sivas	12	0,9
Adana	38	2,9	Manisa	11	0,8
Bursa	31	2,4	Muğla	11	0,8
Sakarya	30	2,3	Aydın	10	0,8
Tekirdağ	27	2,1	Burdur	10	0,8
Antalya	24	1,8	Konya	10	0,8
Diyarbakır	24	1,8	Siirt	10	0,8
İzmir	20	1,5	Elazığ	9	0,7
Balıkesir	19	1,5	Karaman	9	0,7
Denizli	19	1,5	Kayseri	9	0,7
Erzurum	18	1,4	Ordu	9	0,7
Şanlıurfa	18	1,4	Trabzon	9	0,7
Ankara	15	1,2	Kilis	8	0,6
Eskişehir	15	1,2	Malatya	8	0,6

Şehir	Frekans	%	Şehir	Frekans	%
Adıyaman	7	0,5	Uşak	4	0,3
Çankırı	7	0,5	Erzincan	3	0,2
Kırklareli	7	0,5	Gümüşhane	3	0,2
Mardin	7	0,5	Iğdır	3	0,2
Rize	7	0,5	Kahramanmaraş	3	0,2
Samsun	7	0,5	Kütahya	3	0,2
Afyon	5	0,4	Muş	3	0,2
Batman	5	0,4	Zonguldak	3	0,2
Hakkari	5	0,4	Ardahan	2	0,2
İsparta	5	0,4	Artvin	2	0,2
Kars	5	0,4	Bingöl	2	0,2
Niğde	5	0,4	Bitlis	2	0,2
Osmaniye	5	0,4	Tunceli	2	0,2
Ağrı	4	0,3	Van	2	0,2
Gaziantep	4	0,3	Yozgat	2	0,2
Hatay	4	0,3	Amasya	1	0,1
Kırşehir	4	0,3	Giresun	1	0,1
Nevşehir	4	0,3	Tokat	1	0,1
Şırnak	4	0,3			

Bulgular

Suçun Meydana Geldiği Ayların Dağılımı

İncelenen olayların meydana geldiği ay dağılımı incelendiğinde (bkz. Tablo 4.) 174 olay ile Ekim ve Kasım aylarının ilk sırayı paylaştıkları Aralık ayının ise 159 olay ile üçüncü sırada yer aldığı gözlenmiştir. En az olayın meydana geldiği aylar ise sırasıyla 61 olayla Mart ve 68 olay ile Ocak ayıdır. Kriminoloji literatüründe sıcak aylarda (genel itibarıyla Yaz mevsiminde) kişilerarası şiddet olaylarının tepe noktasını gördüğü sıklıkla raporlandırılmasına karşın eldeki verilere göre Sonbahar mevsiminde kişilerarası şiddetin tepe noktasına ulaştığı anlaşılmaktadır. Meteoroloji Genel Müdürlüğü'nün 2024 Yılı Sonbahar Mevsimi Sıcaklıklarının Değerlendirilmesi Raporu³na göre ülke genelindeki sıcaklık dağılımlarının ortalama sıcaklarla benzer olduğu bildirilse de ortalama sıcaklık sapmaları grafiği incelendiğinde son 10 yılda sonbahar mevsimi sıcaklıklarının sıklıkla pozitif yönde saptığı gözlenmektedir. Her ne kadar sapma miktarı 1,5 – 2 derece civarında olsa da bu durumun Rutin Aktiviteler Teorisi kapsamında kişilerarası şiddette saldırganlık miktarını etkilediği düşünülmektedir.

Tablo 4. Suçun Meydana Geldiği Ay Dağılımı

	Frekans	%
Ekim	174	13,4
Kasım	174	13,4
Aralık	159	12,2
Eylül	147	11,3
Temmuz	113	8,7
Ağustos	106	8,1
Mayıs	82	6,3
Haziran	75	5,8
Şubat	73	5,6
Nisan	70	5,4
Ocak	68	5,2
Mart	61	4,7
Toplam	1302	100,0

³ <https://www.mgm.gov.tr/veridegerlendirme/sicaklik-analizi.aspx?s=sonbahar>

Suç Olaylarında Kullanılan Silahların Dağılımı

Söz konusu çalışma kapsamında incelenen olaylarda kullanılan silah türleri dağılımına göre (bkz. Tablo 5.) 545 olayda (%41,9) tabanca, 343 olayda (%26,3) ise kesici-delici alet kullanılmıştır. Üçüncü sırada ise 228 olayda (%17,5) ise yumruk-kaba dayak yer almaktadır. Ateşli Silahlar ve diğer kategorileri oluşturulduğunda ise incelenen 636 olayda (%48,9) ateşli silah kullanıldığı diğer silah türlerinin ise 666 olayda (%51,1) yer aldığı anlaşılmaktadır. **Özetle, ülkemizde kişilerarası şiddet olaylarında ateşli silahlar yoğun miktarda kullanılmaya devam etmektedir ifadesi doğruluğunu korumaktadır.**

Tablo 5. Suç Olaylarında Kullanılan Silahların Dağılımı

	Frekans	%
Tabanca	545	41,9
Kesici Delici Alet	343	26,3
Yumruk – Kaba Dayak	228	17,5
Av Tüfeği	51	3,9
Künt cisim	43	3,3
Pompalı Tüfek	36	2,8
Boğma	33	2,5
Cinsel Şiddet	9	0,7
Ateşli Silahlar	636	48,9
Diğer	666	51,1

Suçta Göre Kullanılan Silahların Dağılımı

Suçta göre kullanılan silahlar bağlamında (bkz. Tablo 6.) incelemeye konu olan 677 cinayet olayının 333'ünde (%49,2) tabanca, 180'inde (%26,6) kesici-delici alet ve 57'sinde ise (%8,9) av tüfeği veya pompalı tüfek kullanılmıştır. İncelenen 615 yaralama olayının 189'unda (%30,7) yumruk-kaba dayak, 175'inde (%28,5) tabanca ve 138'inde (%22,4) kesici-delici alet kullanılmıştır.

Tablo 6. Suçta Göre Kullanılan Silahlar

	Tabanca		Kesici Delici Aletler		Av Tüfeği-Pompalı Tüfek			
	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Cinayet	677	52,0	333	49,2	180	26,6	57	8,9
	Yumruk-Kaba Dayak		Tabanca		Kesici Delici Aletler			
	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Yaralama	615	47,2	189	30,7	175	28,5	138	22,4

Bulgular

Mağdurların Cinsiyet Dağılımı

2024 yılında yerel haber kaynakları tarafından aktarılan kişilerarası şiddet olaylarında mağdur olan bireylerin cinsiyet dağılımları incelendiğinde (bkz. Tablo 7.) 861 kişinin (%66,1) erkek, 441 kişinin (%33,9) ise kadın olduğu anlaşılmaktadır. Suç türüne göre mağdur olan kişilerin cinsiyet dağılımları incelendiğinde ise erkeklerin 434'ü (%50,4) cinayet, 425'i (%49,2) yaralama ve 2'si (%0,3) cinsel suçlar nedeniyle mağdur olduğu gözlenmiştir. Kadınların 314'ü (%71,2) cinayet, 119'u (%27) yaralama ve 8'i (%1,8) cinsel suçlar nedeniyle mağdur olduğu görülmüştür. Oransal açıdan incelendiğinde **kişilerarası suç mağduru olan her 10 erkekten 5'i öldürülmüş 5'i ise yaralanmış iken her 10 kadından 7'si öldürülmüş, 2'si yaralanmış ve 1'i tecavüze uğramıştır.**

Tablo 7. Mağdurların Cinsiyet Dağılımı

	Cinayet		Yaralama		Cinsel Suçlar			
	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Erkek	861	66,1	434	50,4	425	49,4	2	0,3
Kadın	441	33,9	314	71,2	119	27	8	1,8

Mağdur Yaş Gruplarının Dağılımı

Mağdurların yaş grupları incelendiğinde (bkz. Tablo 8.) 1032 kişinin (%79,3) 18-59 yaş aralığında olduğu, 152 kişinin (%11,6) 0-17 yaş aralığında olduğu ve 118 kişinin (%9,1) 60 yaş veya üstünde olduğu anlaşılmaktadır. **Her ne kadar kişilerarası şiddet olaylarının büyük çoğunluğu yetişkin nüfusunu kapsıyor olsada çocuk ve yaşlı nüfusun kişilerarası şiddet olaylarında mağduriyet oranlarının hızla tırmandığı düşünülmektedir.**

Tablo 8. Mağdur Yaş Gruplarının Dağılımı

	Frekans	%
18-64 yaş	1032	79,3
0-17 yaş	152	11,6
60 veya üstü	118	9,1
Toplam	1302	100,0

60 Yaş veya Üstü Mağdurlara Yönelik Suçlar ve Saldırgan Profilleri

60 yaş veya üstünde yer alan yaşlı nüfusun kişilerarası şiddet olaylarında mağdur oldukları eylem, bu eylemlerde kullanılan silahlar ve eylemlerin kimin tarafından meydana getirildiğine dair dağılımlar incelendiğinde (bkz. Tablo 9.) cinayet kategorisinde 99 olayın (%84,1) tespit edildiği, bu olayların 43'ünde (%43,1) tabanca ve 27'sinde (%27,6) kesici-delici alet kullanıldığı, olay faillerinin 58'inin (%58,8) mağdurla 1.dereceden akraba olduğu (eşi veya çocuğu), 8'inin (%8,8) mağdurla 2.dereceden akraba olduğu (kardeşi veya torunu) anlaşılmaktadır. Yaralama olayları sayısının 19 (%15,9) olduğu, bu olayların 10'unda (%52,6) tabanca ve 6'sında (%31,5) kesici-delici alet kullanıldığı, olay faillerinin 4'ününün (%21) mağdurla 1.dereceden akraba olduğu (eşi veya çocuğu), 2'sinin (%10,5) mağdurla 2.dereceden akraba olduğu (kardeşi veya torunu) anlaşılmaktadır. Bu çalışma kapsamında **yaşlı nüfusa karşı kişilerarası şiddet eylemlerinin neredeyse tamamı öldürme amaçlı olduğu, şiddet eylemlerinde genellikle ateşli silah kullanıldığı, saldırganın genel olarak yaşlı bireyin çocuğu, damadı veya torunu olduğu anlaşılmaktadır.** Dünya Sağlık Örgütüne göre yaşlı nüfusa yönelik fiziksel zarar verme amaçlı eylemlerin ortalaması %2,6 civarındadır⁴. Söz konusu çalışmada ise öldürme veya yaralama eylemlerine konu olan yaşlı nüfusun oranı incelenen tüm kişilerarası şiddet olaylarının %9,1'ini kapsamaktadır. Bu oranlara göre **Türkiye'de yaşlı nüfusa karşı fiziksel şiddet eylemleri Dünya ortalamasınının 3,5 katıdır.**

Tablo 9. 60 Yaş veya Üstü Mağdurlara Yönelik Suçlar ve Saldırgan Profilleri

	Kullanılan Silah Türü						Saldırgan Profilleri			
	Tabanca		Kesici Delici Alet		1. Derece Akraba (Eş, Ebeveynler, Çocuk)		2. Derece Akraba (Kardeş, Dede, Nine, Torun)			
	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%
Cinayet	99	84,1	43	43,1	27	27,6	58	58,8	8	8,8
Yaralanma	19	15,9	10	52,6	6	31,5	4	21	2	10,5

⁴ <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/abuse-of-older-people>

Bulgular

0-17 Yaş Aralığındaki Mağdurlara Yönelik Suçlar ve Saldırgan Profilleri

0-17 yaş aralığında yer alan çocuk nüfusun kişilerarası şiddet olaylarında mağdur oldukları eylem, bu eylemlerde kullanılan silahlar ve eylemlerin kimin tarafından meydana getirildiğine dair dağılımlar incelendiğinde (bkz. Tablo 10.) cinayet kategorisinde 62 olayın (%40,7) tespit edildiği, bu olayların 24'ünde (%39,4) tabanca ve 19'unda (%30,3) kesici-delici alet kullanıldığı, olay faillerinin 21'inin (%33,3) mağdurla 1.dereceden akraba olduğu (eşi veya babası), 17'inin (%27,3) mağdurun arkadaş veya komşu çevresinden olduğu anlaşılmaktadır. Yaralama olayları sayısının 79 (%51,9) olduğu, bu olayların 38'inde (%47,6) kesici-delici aletler ve 11'inde (%14,3) yumruk-kaba dayak kullanıldığı, olay faillerinin 9'unun (%11,9) mağdurun arkadaş veya komşu çevresinden olduğu, 8'inin (%9,5) mağdura husumet besleyen şahıslar olduğu anlaşılmaktadır. Bu çalışma kapsamında **çocuk nüfusa karşı kişilerarası şiddet eylemlerinin genellikle yaralama amaçlı olduğu, şiddet eylemlerinde genellikle kesici delici alet kullanıldığı, saldırganın genel olarak çocuğun arkadaş çevresinden biri olduğu anlaşılmaktadır.** BM Uyuşturucu ve Suç Ofine⁵ göre 0-17 yaş aralığında Dünya genelinde cinayet amaçlı eylemlerin ortalaması %2,6 civarındadır. Söz konusu çalışmada ise cinayet eylemlerine konu olan çocuk nüfus %4,7 olarak hesaplanmıştır. Bu oranlara göre **Türkiye'de çocuk nüfusa karşı cinayet eylemleri Dünya ortalamasının yaklaşık 2 katıdır.**

Tablo 10. 0-17 Yaş Aralığındaki Mağdurlara Yönelik Suçlar ve Saldırgan Profilleri

	Kullanılan Silah Türü						Saldırgan Profilleri			
	Tabanca		Kesici Delici Alet		1. Derece Akraba (Eş, Ebeveynler, Çocuk)		Arkadaş, Komşu, Öğretmen			
	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%
Cinayet	62	40,7	24	39,4	19	30,3	21	33,33	17	27,3
Yaralanma	79	51,9	38	47,6	11	14,3	9	11,9	8	9,5

⁵ https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/gsh/Booklet_6new.pdf

Faillerin Cinsiyet Dağılımı

2024 yılında incelenen olaylarda yer alan failerin cinsiyet dağılımı incelendiğinde (bkz. Tablo 11.) 1302 olayın 1211'inde (%93) erkekler, 91'inde (%7) kadınların saldırgan olarak yer aldığı gözlenmektedir. Elde edilen oranların genel kriminoloji literatürüyle uyumlu olduğu gözlenmiştir.

Tablo 11. Faillerin Cinsiyet Dağılımı

	Frekans	%
Erkek	1211	93,0
Kadın	91	7,0
Toplam	1302	100,0

Fail ve Mağdur İlişkileri

İncelenen olaylarda yer alan fail ve mağdurların ilişkileri incelendiğinde (bkz. Tablo 12) 1302 olayın 155'inde (%11,9) eşler arasında, 120'sinde (%9,2) husumetliler arasında ve 96'sında (%7,4) arkadaşlar arasında meydana geldiği anlaşılmaktadır. Tanıdık ve tanıdık olmayan failer ayrıştırıldığında incelenen 1302 olayın 826'sı (%63,4)'ü tanıdıklar arasında 172'si (%13,2) tanıdık olmayanlar arasında meydana gelmiştir. Tarafların belirsiz olduğu olayların sayısı 304 (%23,3)'tür. Belirsiz olan olayları dağıttığımızda tanıdıklar arasındaki olay sayısı 1054'e (%81) ve tanıdık olmayanlar arasındaki olay sayısı ise 248'e (%19) çıkmaktadır. **Bir anlamda kişilerarası şiddet kapsamında yer alan olayların tanıdıklar arasında meydana geldiği ifade edilebilmektedir.**

Tablo 12. Fail ve Mağdur İlişkileri

	Frekans	%
Eşi	155	11,9
Husumetlisi	120	9,2
Arkadaşı	96	7,4
Tanımayan	68	5,2
Müşterisi	60	4,6
Araç sürücüsü	59	4,5
Sevgilisi	52	4
Komşusu	45	3,5
Eski eşi	41	3,1
Kardeşi	41	3,1
Babası	38	2,9

Babası	38	2,9
Akrabası	35	2,7
Oğlu	32	2,5
Kuzeni	24	1,8
Annesi	20	1,5
Suç şüphelisi	18	1,4
Damadı	17	1,3
Polise mukavemet	17	1,3
Eski sevgilisi	13	1
Diğer	47	3,6
Tanıdık	826	63,4
Tanıdık değil	172	13,2
Belirsiz	304	23,3
Toplam	1302	100

Bulgular

Tanıdık Faillerin Dağılımı

Fail ve mağdurların tanıdık olduğu 826 olay incelendiğinde faillerin dağılımı şu şekilde gerçekleşmiştir (bkz. Tablo 13.). 306 olayın (%37) 1.derece akrabalar (eş, eski eş, çocuk, anne-baba, üvey anne-baba, üvey çocuk vb) arasında meydana geldiği; 155 olayın (%18,8) arkadaş, komşu, öğretmen arasında meydana geldiği; 120 olayın (%14,5) husumetliler arasında [incelenen olaylarda husumetlilerin kim olduğu bildirilmemiştir. Husumetlilerin bir kısmının yakın akraba, arkadaş olma ihtimali göz önüne alınmalıdır]; 65'i (%7,9) hizmet veya servis sağlayıcı ile müşterisi arasında (örneğin market çalışanı ve müşteri gibi); 68'i (%8,2) nişanlı veya sevgililer [sevgili tartışmalı bir kavram olmasına rağmen incelenen olaylardaki haber metinleri referans alınmıştır. Öte yandan, kategorik olarak sevgili kavramı duygusal olarak arkadaştan daha yakın bir terim olduğundan ayrışık bir kavramla temsil edilmesinin daha doğru olduğu düşünülmüştür] arasında; 60 olayın (%7,3) 4.derece akrabalar (yenge, enişte, kuzen vb) arasında; 38 olayın (%4,6) 2.derece akrabalar (kardeş, dede, nine, torun vb) arasında ve 14 olayın (%1,7) 3.derece akrabalar (amca, dayı, hala vb) arasında meydana geldiği tespit edilmiştir. ***Eldede edilen sonuçlardan hareketle failer ile mağdurları arasındaki ilişki seviyesi arttıkça (yakınlık seviyesi yükseldikçe) kişilerarası şiddetin arttığı gözlenmiştir. Bir anlamda şiddetin öncelikle en yakın çevrede ortaya çıktığı fikri oluşmuştur.***

Tablo 13. Tanıdık Faillerin Dağılımı

	Frekans	%
1. Derece Akraba (Eş, Ebeveynler, Çocuk)	306	37,0
Arkadaş, Komşu, Öğretmen	155	18,8
Husumetli	120	14,5
Nişanlı, Sevgili	68	8,2
Müşteri	65	7,9
4. Derece Akraba (Yenge, Enişte, Kuzen)	60	7,3
2. Derece Akraba (Kardeş, Dede, Nine, Torun)	38	4,6
3. Derece Akraba (Amca, Dayı, Hala, Teyze)	14	1,7
Toplam	826	100,0

Kadınların Mağdur Olduğu Olaylardaki Saldırgan Profilleri

Kadınların mağdur oldukları suçlarda cinsel suçlar dışarıda bırakıldığında [incelenen olaylarda cinsel suç sayısı 8 olduğundan detaylı incelemenin dışında bırakılmıştır] incelenen 314 cinayet olayının 164'ü (%52,7) birinci dereceden akrabaları (eş, eski eşi, babası, çocuğu vb) tarafından, 39'u (%12,5) nişanlısı veya sevgilisi tarafından ve 8'i (%2,5) dördüncü dereceden akrabaları (eniştesi, kuzeni vb) tarafından gerçekleştirilmiştir. Benzer şekilde incelenen 119 yaralama olayının 64'ü (%54) birinci dereceden akrabaları (eş, eski eşi, babası, çocuğu vb) tarafından, 11'i (%8,5) nişanlısı veya sevgilisi tarafından ve 6'sı (%4,7) dördüncü dereceden akrabaları (eniştesi, kuzeni vb) tarafından gerçekleştirilmiştir (bkz. Tablo 14).

Tablo 14. Kadınların Mağdur Olduğu Olaylardaki Saldırgan Profilleri

	1. Derece Akraba (Eş, Ebeveynler, Çocuk)		Nişanlı, Sevgili		4. Derece Akraba (Yenge, Enişte Kuzen)			
	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Cinayet	313	71,2	164	52,7	39	12,5	8	2,5
Yaralanma	119	27,0	64	54	11	8,5	6	4,7

Bulgular

Erkeklerin Mağdur Olduğu Olaylardaki Saldırgan Profilleri

Erkeklerin mağdur oldukları 434 cinayet olayının 161'i (%37) arkadaşı veya komşusu tarafından, 104'ü (%23,9) birinci dereceden akrabaları (eşi, babası, çocuğu vb) tarafından ve 80'i (%18,5) husumetli oldukları kişiler tarafından gerçekleştirilmiştir. İncelenen 425 yaralama olayının 66'sı (%15,6) arkadaşı veya komşusu tarafından, 65'i (%15,4) husumetlisi tarafından ve 42'si (%10) müşterisi tarafından gerçekleştirilmiştir (bkz. Tablo 15).

Tablo 15. Erkeklerin Mağdur Olduğu Olaylardaki Saldırgan Profilleri

	Arkadaş/Komşu		1. Derece Akraba (Eş, Ebeveynler Çocuk)		Husumetli			
	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Cinayet	434	50,4	161	37	104	23,9	80	18,5
	Arkadaş/Komşu		Husumetli		Müşteri			
	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Yaralanma	425	49,4	66	15,6	65	15,4	42	10

Erkek ve kadınların mağdur oldukları olaylarda yer alan failerin genel özelliklerine göre şu ayırım yapılabilmektedir: erkekler genellikle arkadaşları tarafından öldürülüp yaralanmakta iken kadınlar ise eşleri tarafından öldürülüp yaralanmaktadır.

Öneriler

1. Şiddet karşıtı değerlerin ve normların toplum geneline yayılması için gerekli tedbirlerin alınması önerilmektedir. Özellikle şiddeti yücelten davranışların medya yoluyla perçinlemenin önüne geçmek gereklidir.
2. Şiddete karşı izleyici konumunda olup olaya müdahale etme kapasitesi olan kişilere yönelik yasal mevzuatın oluşturulması gereklidir. Özellikle kırılgan gruba mensup yaşlı, kadın ve çocuklara yönelik eylemlere ani müdahalelerin caydırıcı etkiye sahip olduğu bilinmekle bu konuda gerekli düzenlemenin yapılması önerilmektedir.
3. Kamu otoritesinin ilçe ve mahalle bazında kişilerarası şiddetle ilgili suçlar için sıcak noktaları belirlemeleri ve buna uygun caydırıcı tedbirlerin alınması önerilmektedir.
4. Mahalle bazında riskli mekanlar olarak belirlenen mekanların dönüştürülmesi ve kontrol altına alınması önerilmektedir.
5. Aile içi şiddete karşı ilgili birimlerin koordinasyonunda başvuru, destek ve acil müdahale merkezlerinin oluşturulması ve yaygınlaştırılması önerilmektedir.
6. Yaşlı nüfusun ekonomik olarak istismarının önlenmesi için sosyal araştırma birimlerinin sahada aktif bir şekilde kullanılması, yapılacak ev ziyaretlerinde özellikle sosyal destek sisteminde veya emekli olan yaşlıların durumları dikkatle incelenmelidir.
7. Okul dışına itilmiş çocukların ekonomik olarak istismar edilip edilmediğinin işyerlerinde yapılan incelemelerle tespit edilmesi önerilmektedir.
8. Çocukların aile içi şiddete tanık olmaları veya mağduru olmaları halinde kamu kurumlarının kısa süreli (1-3 gün) geçici korumasına girerek psikososyal destek ve barınma imkanı almalarının sağlanması önerilmektedir.
9. Her türlü şiddet mağduruna yönelik MHRS sisteminin dışında örgütlenmiş özelleşmiş psikososyal destek servislerinde tıbbi ve/veya psikolojik desteğin sağlanması önerilmektedir.
10. Kadınlara yönelik okuma yazma eğitimlerinin yaygınlaştırılması ve kamuoyu desteğinin açık bir şekilde talep edilmesi önerilmektedir.
11. Saldırgan erkeklere yönelik şiddet önleme merkezlerinin kurulması, bu merkezlerde erkeklere yönelik psikososyal destek programlarının hizmete alınması, mikro kredi desteğiyle iş kurma konusunda destek sunulması önerilmektedir.
12. Okullarda şiddetin önlenmesine dönük ulusal programların tasarlanması, izleme ve değerlendirme yoluyla programların devamının sağlanması önerilmektedir.
13. Bireysel silahlanmanın engellenmesi ile ilgili denetimlerin artırılması, ceza miktarlarının artırılması önerilmektedir.

Sonuç

Kişilerarası şiddet, toplumsal, kültürel ve tarihsel olarak bir biçimde toplumsal koşulları, tutumları, anlayışları ve değişimi yansıtan ve insan etkileşiminde kendini gösteren bir olgu gibi görünmektedir. Şiddetin bu toplumsal, tarihsel ve kültürel boyutları, kişilerarası şiddete anlam ve güç kazandırmaktadır (Husso, Virkki, ve Hirvonen, 2016). Evdeki şiddet, toplumdaki, okuldaki veya işyerindeki şiddetle bağlantılarının nasıl tartışıldığı, temsil edildiği ve açıklandığı ile ayrılmaz bir şekilde bağlantılıdır (Galtung ve Jacobssen, 2000). Makro ölçekte toplumdaki şiddetin tezahürü her zaman evde meydana gelir. İncelenen olaylarda yer alan failerin büyük bir kısmının tanıdıklar olması üstelik aynı evde yaşayan ve birbirine kanunlar, gelenekle, duygularla ve düşüncelerle bağlanan insanlar olarak tanımlanmaları bu görüşü doğrular niteliktedir. Her birey toplumda maruz kaldığı şiddeti (ister fiziksel ister sembolik şiddet olsun) eve veya yakınlarına yansıtmayı tercih etmektedir. Şiddet deneyimlerini tanıma ve kabul etme gerekliliği sadece bireyleri değil, şiddetten etkilenen olan toplumları ve bu etkilerle başa çıkma ihtiyaçlarını da ilgilendirir. Şiddet deneyimlerinin paylaşılması, bu nedenle, hem bireysel hem de toplumsal ilişkiler ve küresel politik düzenlerle ilgili bir meseledir. Kişiler arası şiddetle ilgili nesneleştirici ve baskıcı tutumlar, karşılıklılığa dayalı, karşılıklı tanıma ve kabulün var olabileceği ilişkiler kurma ve mekânlarda bulunma olasılığını engeller (Husso, Virkki, ve Hirvonen, 2016). Aynı zamanda, bu tür tutumlar mağdurların özelliklerine veya durumsal koşullara atfedilmesiyle açıklanır ki faileri ve faili yaratan sistemin özelliklerini gölgede kalmaya zorlar.

Kişilerarası şiddet, toplumsal yapıyı derinden etkileyen ve giderek karmaşıklaşan bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu rapor, yerel gazete haberleri üzerinden yapılan analizlerle, kişilerarası şiddetin demografik özelliklerini, mevsimsel etkilerini, kullanılan silahları ve taraflar arasındaki ilişkileri inceleyerek, şiddetin toplumsal dinamiklerini anlamaya yönelik önemli bulgular sunmuştur. Elde edilen veriler, kişilerarası şiddetin temelde cinayet ve ağır yaralama ile sonuçlandığını, özellikle nüfus yoğunluğunun yüksek olduğu bölgelerde daha sık görüldüğünü göstermektedir. Ancak, Çorum, Edirne, Aksaray ve Kırıkkale gibi illerdeki şiddet olaylarının nüfus yoğunluğundan ziyade sosyoekonomik düşüş, göçmen yoğunluğu, eğitim ve sağlık hizmetlerine erişimdeki eksiklikler gibi durumsal faktörlerle açıklanabileceği düşünülmektedir. Bu bulgular, kriminoloji literatüründe şiddetin sosyoekonomik ve çevresel faktörlerle ilişkisini vurgulayan çalışmalarla örtüşmektedir (Agnew, 1992; Pratt ve Cullen, 2005).

Raporda, kişilerarası şiddet olaylarında ateşli silahların yoğun bir şekilde kullanıldığı tespit edilmiştir. Bu durum, silah erişiminin kolaylığının şiddetin şiddetini ve ölümcüllüğünü artırdığını göstermektedir. Kriminoloji alanında yapılan çalışmalar, silah erişiminin kontrol altına alınmasının şiddet olaylarını

azaltmada kritik bir rol oynadığını ortaya koymaktadır (Kleck, 1997). Ayrıca, mağdurların cinsiyet dağılımı incelendiğinde, kadınların cinayet mağduru olma oranının erkeklere göre daha yüksek olduğu ve bu olayların büyük bir kısmının birinci dereceden akrabalar tarafından gerçekleştirildiği görülmüştür. Bu bulgu, aile içi şiddetin özellikle kadınlar için ciddi bir tehdit oluşturduğunu ve bu tür şiddetin önlenmesine yönelik politikaların acilen hayata geçirilmesi gerektiğini göstermektedir (Dobash & Dobash, 1979).

Çocuk ve yaşlı nüfusun kişilerarası şiddet olaylarında mağduriyet oranlarının hızla arttığı tespit edilmiştir. Yaşlılara yönelik şiddetin genellikle öldürme amaçlı olduğu ve saldırganların çoğunlukla yaşlı bireylerin yakın çevresinden (çocuk, damat, torun) geldiği anlaşılmaktadır. Bu durum, yaşlıların aile içinde maruz kaldığı şiddetin boyutlarını ortaya koymaktadır. Çocuklara yönelik şiddet ise genellikle yaralama amaçlı olup, saldırganların çoğunlukla çocukların arkadaş çevresinden geldiği görülmüştür. Bu bulgular, çocuk ve yaşlıların korunmasına yönelik önleyici mekanizmaların güçlendirilmesi gerektiğini göstermektedir (Finkelhor, 2008).

Faillerin cinsiyet dağılımı incelendiğinde, şiddet olaylarının büyük bir kısmının erkekler tarafından gerçekleştirildiği tespit edilmiştir. Bu sonuç, toplumsal cinsiyet rollerinin şiddet üzerindeki etkisine işaret etmektedir. Kriminoloji literatüründe, erkeklerin şiddet eylemlerine daha yatkın olduğu ve bunun toplumsal normlarla ilişkili olduğu vurgulanmaktadır (Messerschmidt, 1993). Ayrıca, kişilerarası şiddet olaylarının büyük bir kısmının tanıdıklar arasında gerçekleştiği ve taraflar arasındaki yakınlık seviyesi arttıkça şiddetin de arttığı gözlemlenmekle şiddetin öncelikle yakın çevrede ortaya çıktığı fikrini desteklemektedir (Felson, 2002).

Kaynakça

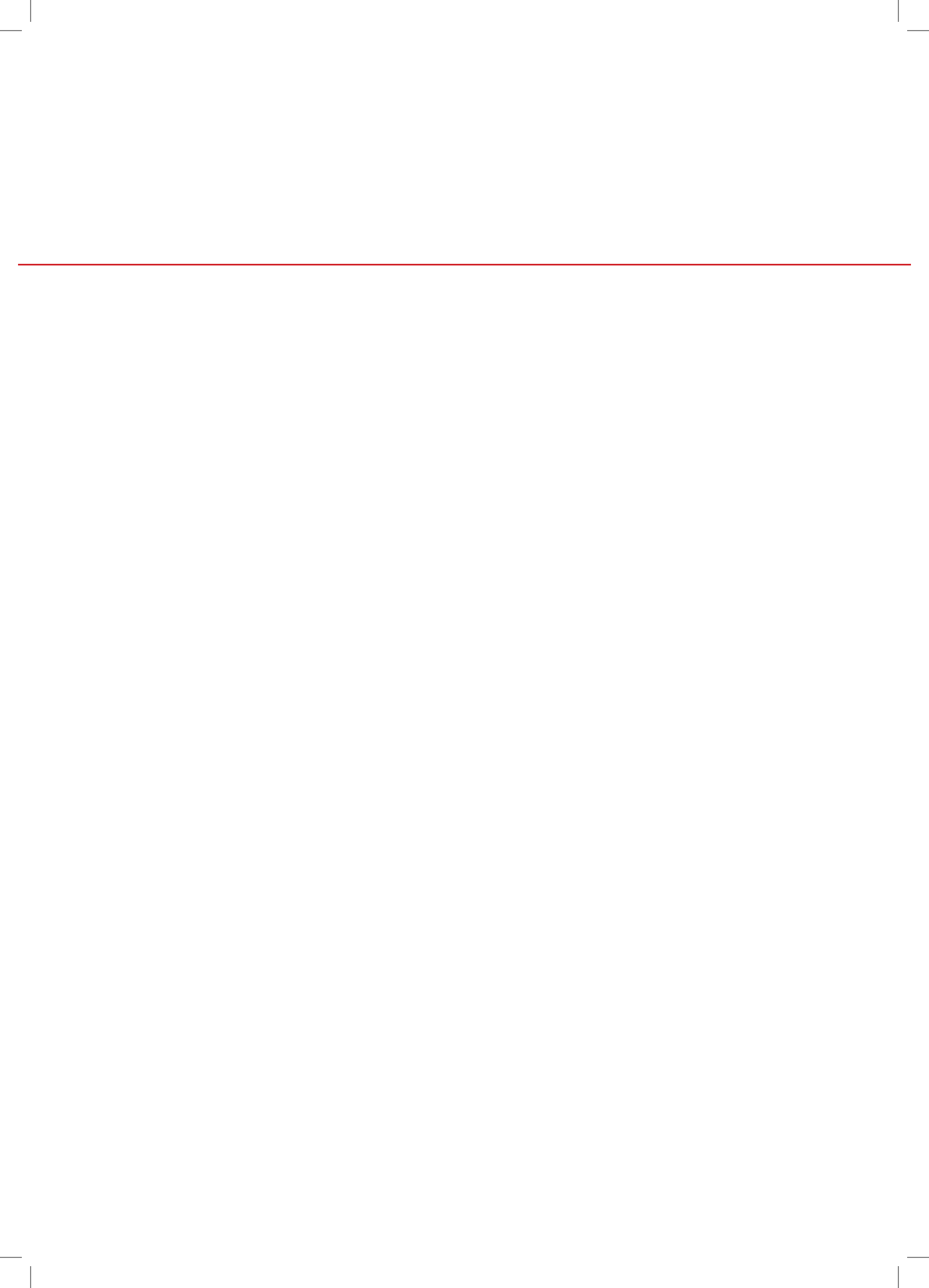
1. Acierno, R., Hernandez, M. A., Amstadter, A. B., Resnick, H. S., Steve, K., Muzzy, W., & Kilpatrick, D. G. (2010). Prevalence and correlates of emotional, physical, sexual, and financial abuse and potential neglect in the United States: The National Elder Mistreatment Study. *American Journal of Public Health, 100*(2), 292-297. <https://doi.org/10.2105/AJPH.2009.163089>
2. Agnew, R. (1992). Foundation for a general strain theory of crime and delinquency. *Criminology, 30*(1), 47-87.
3. Allen, J. J., & Anderson, C. A. (2017). Aggression and violence: Definitions and distinctions. *The Wiley handbook of violence and aggression, 1*, 1-14. DOI: 10.1002/9781119057574.whbva001
4. Anderson, C. A., & Bushman, B. J. (2002). Human aggression. *Annual Review of Psychology, 53*, 27-51. doi:10.1146/annurev.psych.53.100901.135231
5. Berkowitz, L., & LePage, A. (1967). Weapons as aggression-eliciting stimuli. *Journal of Personality and Social Psychology, 7*(2), 202-207. <https://doi.org/10.1037/h0025008>
6. Black, M. C., Basile, K. C., Breiding, M. J., Smith, S. G., Walters, M. L., Merrick, M. T., ... & Stevens, M. R. (2011). The National Intimate Partner and Sexual Violence Survey (NISVS): 2010 summary report. National Center for Injury Prevention and Control, Centers for Disease Control and Prevention.
7. Breiding, M. J., Smith, S. G., Basile, K. C., Walters, M. L., Chen, J., & Merrick, M. T. (2014). Prevalence and characteristics of sexual violence, stalking, and intimate partner violence victimization—National Intimate Partner and Sexual Violence Survey, United States, 2011. *Morbidity and Mortality Weekly Report, 63*(8), 1-18.
8. Burnes, D., Lachs, M. S., Burnette, D., & Pillemer, K. (2019). Varying appraisals of elder mistreatment among victims: Findings from a population-based study. *The Journals of Gerontology: Series B, 74*(5), 881-890. doi.org/10.1093/geronb/gbx005
9. Bushman, B. J., & Huesmann, L. R. (2010). Aggression. In S. T. Fiske, D. T. Gilbert, & G. Lindzey (Eds.), *Handbook of Social Psychology* (5th ed., Vol. 2, pp. 833-863). Hoboken, NJ: John Wiley & Sons.
10. Campbell, J. C., Webster, D., Koziol-McLain, J., Block, C. R., Campbell, D. W., Curry, M. A., ... & Laughon, K. (2003). Risk factors for femicide in abusive relationships: Results from a multisite case control study. *American Journal of Public Health, 93*(7), 1089-1097. <https://doi.org/10.2105/AJPH.93.7.1089>

11. Centers for Disease Control and Prevention (CDC). (2020). Child abuse and neglect prevention. Retrieved from <https://www.cdc.gov/violenceprevention/childabuseandneglect/index.html>
12. Dobash, R. E., & Dobash, R. P. (1979). *Violence against wives: A case against the patriarchy*. Free Press.
13. Ellen G.C. (1990). *Weather and Crime*. *The British Journal of Criminology*, Volume 30, Issue 1, Winter 1990, Pages 51–64, <https://doi.org/10.1093/oxfordjournals.bjc.a047980>
14. Felson, R. B. (2002). *Violence and gender reexamined*. American Psychological Association. <https://doi.org/10.1037/10470-000>
15. Felson, R. B., & Messner, S. F. (1996). To kill or not to kill? Lethal outcomes in injurious attacks. *Criminology*, 34(4), 519-545. <https://doi.org/10.1111/j.1745-9125.1996.tb01215.x>
16. Finkelhor, D. (2008). *Childhood Victimization: Violence, Crime, and Abuse in the Lives of Young People*, *Interpersonal Violence*, New York, <https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780195342857.001.0001>
17. Finkelhor, D., Turner, H. A., Shattuck, A., & Hamby, S. L. (2015). Prevalence of childhood exposure to violence, crime, and abuse: Results from the National Survey of Children's Exposure to Violence. *JAMA Pediatrics*, 169(8), 746-754. <https://doi.org/10.1001/jamapediatrics.2015.0676>
18. Galtung, J. & Jacobssen, C.G. (2000) *Searching for peace. The road to transcend*. Oslo: Pluto Press.
19. García-Moreno, C., Hegarty, K., d'Oliveira, A. F. L., Koziol-McLain, J., Colombini, M., & Feder, G. (2015). The health-systems response to violence against women. *The Lancet*, 385(9977), 1567-1579. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(14\)61837-7](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(14)61837-7)
20. Huesmann, L. R., & Taylor, L. D. (2006). The role of the mass media in violent behavior. In R. C. Brownson (Ed.), *Annual review of public health* (Vol. 26). Palo Alto, CA: Annual Reviews.
21. Husso, M., Virkki, T., & Hirvonen, H. (2016). A spatial-temporal, intersectional and institutional approach to interpersonal violence. In *Interpersonal Violence* (pp. 21-34). Routledge.
22. John R. Hipp, Patrick J. Curran, Kenneth A. Bollen, Daniel J. Bauer, *Crimes of Opportunity or Crimes of Emotion? Testing Two Explanations of Seasonal Change in Crime*, *Social Forces*, Volume 82, Issue 4, June 2004, Pages 1333–1372, <https://doi.org/10.1353/sof.2004.0074>
23. Kleck, G. (1997). *Targeting Guns: Firearms and Their Control* (1st ed.). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315130644>
24. Kleck, G., & McElrath, K. (1991). *The effects of weaponry on human*

Kaynakça

- violence. *Social Forces*, 69(3), 669-692. <https://doi.org/10.1093/sf/69.3.669>
25. Krebs, C. P., Lindquist, C. H., Warner, T. D., Fisher, B. S., & Martin, S. L. (2016). The Campus Sexual Assault (CSA) Study. National Institute of Justice.
26. Lauritsen, J. L., Heimer, K., & Lynch, J. P. (2009). Trends in the gender gap in violent offending: New evidence from the National Crime Victimization Survey. *Criminology*, 47(2), 361-399.
27. Mahendran, R., Xu, R., Li, S. ve Guo, Y. (2021). Interpersonal violence associated with hot weather. *The Lancet*. 5(9): E571-E572. erişim linki: [https://www.thelancet.com/journals/lanplh/article/PIIS2542-5196\(21\)00210-2/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lanplh/article/PIIS2542-5196(21)00210-2/fulltext)
28. Mercy JA, Hillis SD, Butchart A, et al. Interpersonal Violence: Global Impact and Paths to Prevention. In: Mock CN, Nugent R, Kobusingye O, et al., editors. *Injury Prevention and Environmental Health*. 3rd edition. Washington (DC): The International Bank for Reconstruction and Development / The World Bank; 2017 Oct 27. Chapter 5. Available from: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK525208/> doi: 10.1596/978-1-4648-0522-6_ch5
29. Messerschmidt, J. W. (1993). *Masculinities and crime: Critique and reconceptualization of theory*. Rowman & Littlefield.
30. National Council on Aging (NCOA). (2020). Elder abuse facts. Retrieved from <https://www.ncoa.org/public-policy-action/elder-justice/elder-abuse-facts/>
31. Pratt, T. C., & Cullen, F. T. (2005). Assessing macro-level predictors and theories of crime: A meta-analysis. *Crime and Justice*, 32, 373-450.
32. Rongbin Xu, Xiuqin Xiong, Michael J. Abramson, Shanshan Li, Yuming Guo (2020). Ambient temperature and intentional homicide: A multi-city case-crossover study in the US, *Environment International*, Volume 143. doi.org/10.1016/j.envint.2020.105992.
33. Rongbin Xu, Xiuqin Xiong, Michael J. Abramson, Shanshan Li, Yuming Guo. (2021). Association between ambient temperature and sex offense: A case-crossover study in seven large US cities, 2007–2017, *Sustainable Cities and Society*, Volume 69, doi.org/10.1016/j.scs.2021.102828.
34. Ryusei Kubo, Kayo Ueda, Xerxes Seposo, Akiko Honda, Hirohisa Takano. (2021). Association between ambient temperature and intentional injuries: A case-crossover analysis using ambulance transport records in Japan, *Science of The Total Environment*, Volume 774, doi.org/10.1016/j.scitotenv.2021.145511.

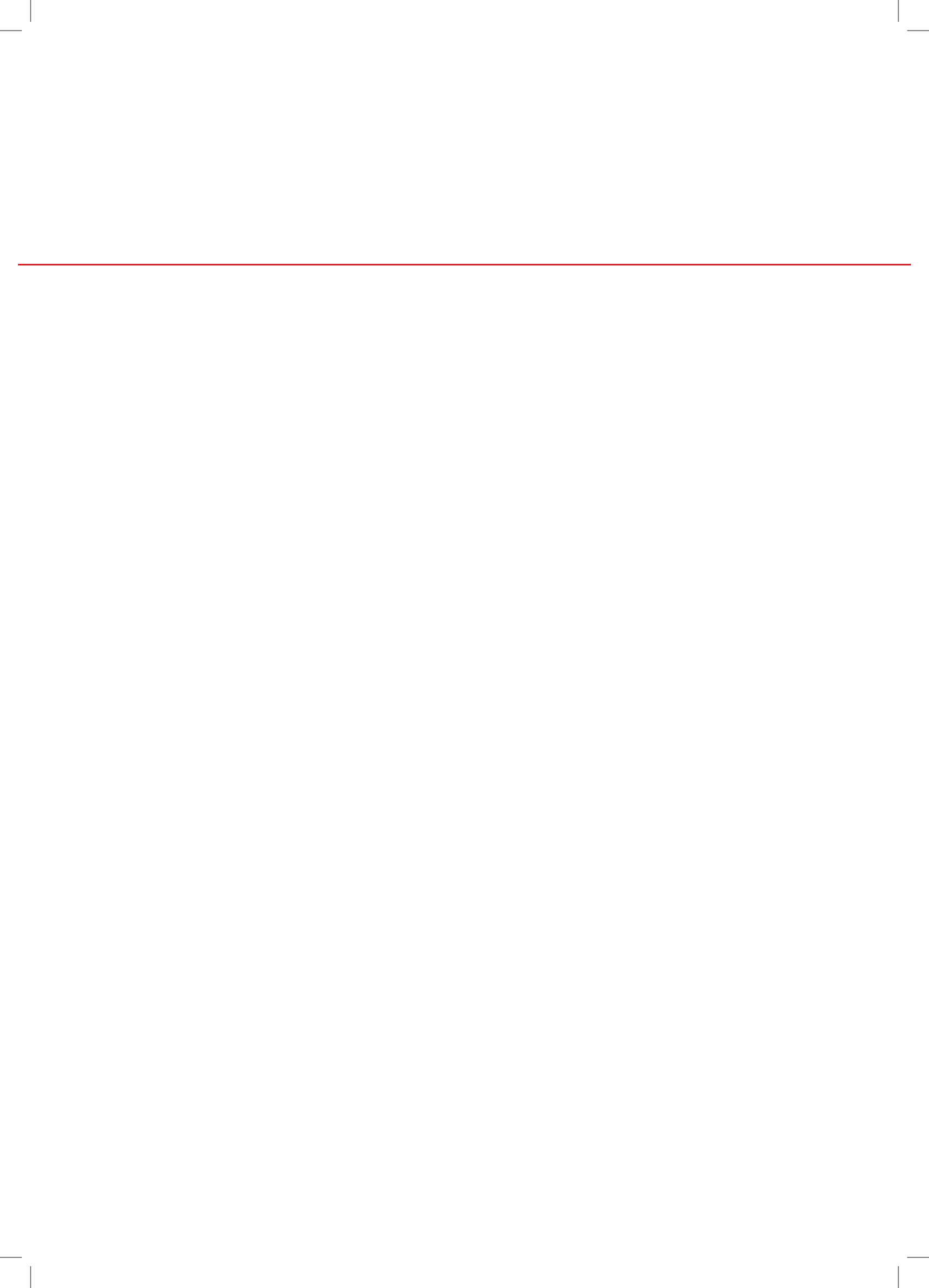
-
35. Smith, S. G., Zhang, X., Basile, K. C., Merrick, M. T., Wang, J., Kresnow, M., & Chen, J. (2018). The National Intimate Partner and Sexual Violence Survey (NISVS): 2015 data brief—Updated release. National Center for Injury Prevention and Control, Centers for Disease Control and Prevention.
  36. Vagi, K. J., Olsen, E. O. M., Basile, K. C., & Vivolo-Kantor, A. M. (2015). Teen dating violence (physical and sexual) among US high school students: Findings from the 2013 National Youth Risk Behavior Survey. *JAMA Pediatrics*, 169(5), 474-482. <https://doi.org/10.1001/jamapediatrics.2014.3577>
  37. World Health Organization (WHO). (2021). Violence against women. Retrieved from <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/violence-against-women>

Contents

Preface	39
Acknowledgments.....	41
Executive Summary.....	42
Introduction	44
Violence	44
Interpersonal Violence	44
Victims and Offenders of Interpersonal Violence.....	45
Weapons Used in Interpersonal Violence	46
Interpersonal Violence: Seasonal Distribution and Characteristics	48
Methodology	49
Findings	50
Distribution by Crime Type.....	50
Regional Distribution of Crime Incidents	50
City-Based Distribution of Crime Incidents	51
Monthly Distribution of Crime Incidents	53
Distribution of Weapons Used in Crime Incidents.....	54
Distribution of Weapons Used by Crime	55
Gender Distribution of Victims.....	56
Distribution of Victims by Age Groups.....	56
Crimes and Offender Profiles Targeting Victims Aged 60 and Above	57
Crimes and Offender Profiles Targeting Victims Aged 0-17	58
Gender Distribution of Offenders.....	59
Relationship Between Offenders and Victims	59
Distribution of Familiar Offenders	60
Offender Profiles in Cases Where Women Are Victims.....	61
Offender Profiles in Cases Where Men Are Victims.....	62
Suggestions.....	63
Conclusion	64
References	66

Preface

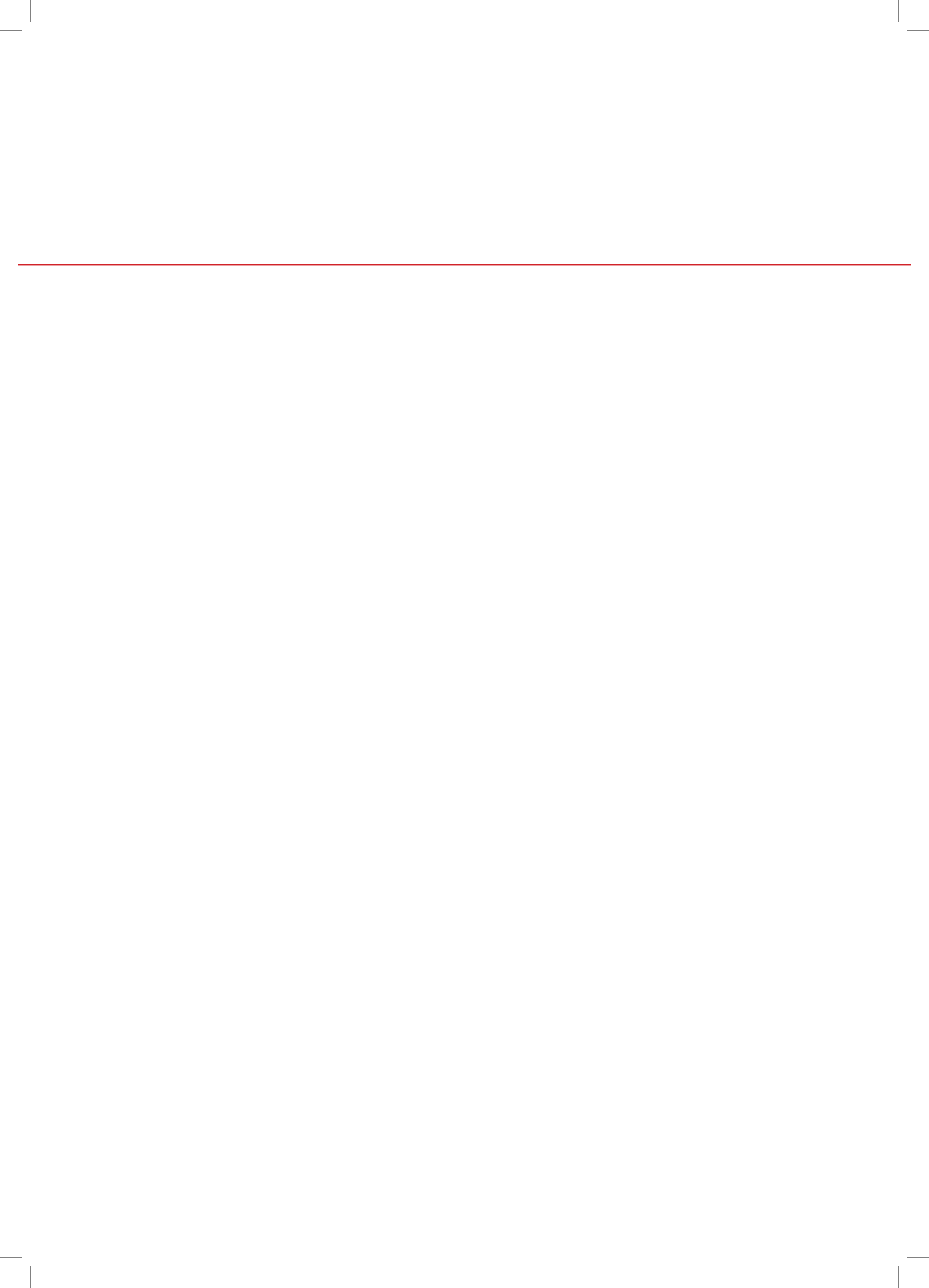

Interpersonal violence is a pervasive issue affecting all segments of society, with its visibility increasing through social media. Such incidents have long-term psychological, social, and economic impacts not only on victims and offenders but also on their families, close circles, and society as a whole. Understanding the causes, dynamics, and consequences of violence is crucial for taking effective preventive measures. Examining the demographic characteristics of victims and offenders involved in interpersonal violence, the seasonal patterns in which these incidents occur, and the types of weapons used can provide valuable insights into the root causes of the problem.

This report aims to analyze various dimensions of interpersonal violence by compiling reports of violent incidents published in local newspapers. Local press has been considered a key data source due to its ability to provide a realistic perspective on daily life, reflect the local context of events, and cover incidents that may not be highlighted in national news. Newspaper reports contain essential details about the geographical distribution, timing, socioeconomic status of the parties involved, and the nature of the incidents. These data serve as a valuable foundation for understanding the role of violence within social structures and developing preventive strategies.

The report focuses on the gender of victims and offenders, their age at the time of the incident, the period in which the incidents took place, the types of weapons used, and the relationships between the involved parties. These factors are significant in comprehending the fundamental dynamics of violence and formulating prevention strategies. For instance, the fact that specific age groups or genders are more frequently victimized may indicate deeper societal issues such as gender roles or economic inequalities. Similarly, an increase in violent incidents during particular seasons may highlight the influence of climatic conditions or social activities. The types of weapons used provide insight into the nature of violence and its trends over time.

This report goes beyond being merely an academic study; it also aims to raise public awareness and serve as a guide for policymakers, law enforcement agencies, and non-governmental organizations. Understanding the causes of violence and preventing its recurrence is a collective responsibility of all segments of society. We hope this study contributes to taking effective steps in combating interpersonal violence and serves as a step toward building a safer society.

Acknowledgments

This study was made possible through the significant contributions of Başak Culha, Ece Hatice Şamdan, Eylül Peker, Hilal Karadeniz, Meryem Dilan Oluç, Sena Güllük, Sıla Kuş, and Zeynep Zekiroğlu, who worked voluntarily at the Justice and Crime Psychology Laboratory of Istanbul Kultur University. I extend my sincere gratitude to them.

Additionally, I would like to thank Nilgün Eryeşil, Head of the Corporate Communications Department of Istanbul Kultur University, and her entire team for their technical support in finalizing this report.

Executive Summary

This report aims to understand the societal dynamics of violence by analyzing the demographic characteristics, seasonal patterns, weapons used, and relationships between parties involved in interpersonal violence cases based on local newspaper reports. By examining news coverage in local newspapers, a comprehensive evaluation has been provided on the root causes, prevalence, and effects of violent incidents. The key findings of the study are as follows:

- A) Interpersonal violence in Türkiye primarily results in homicide and severe injury.
- B) Interpersonal violence incidents are frequently observed in regions with high population density. However, in provinces such as Çorum, Edirne, Aksaray, and Kırıkkale, situational factors rather than population density appear to be the primary causes. The rapid decline in socioeconomic levels, increased migrant population, the outflow of young local residents, reduced access to education and healthcare, and the rises in school dropout rates and the number of sick population should be considered.
- C) Firearms continue to be widely used in interpersonal violence incidents in Türkiye.
- d. Analyzing proportional data, for every 10 male victims of interpersonal violence, 5 were homicide victims, and 5 were injured, whereas for every 10 female victims, 7 were homicide victims, 2 were assault victims, and 1 was a victim of sexual assault.
- E) While most interpersonal violence incidents involve individuals aged 18-60, victimization rates among children and the elderly have been rapidly increasing.
- F) Nearly all acts of interpersonal violence against the elderly are intended to kill, with firearms being the most commonly used weapons. Offenders are generally the victim's child, son-in-law, or grandchild.
- G) Acts of interpersonal violence against children are generally intended to injure, with sharp objects being the most commonly used weapons. The perpetrator is typically someone from the child's social circle.
- H) Analyzing the gender distribution of offenders, out of 1,302 cases, 1,211 (93%) involved male offenders, while 91 (7%) involved female offenders.
- i) Approximately 63% of interpersonal violence incidents occur between familiar individuals, while the rate of crimes committed by strangers is around 13%.
- J) Findings indicate that as the level of familiarity between offenders and

---

victims increases, interpersonal violence also rises. This suggests that violence predominantly emerges within close relationships.

- K) In homicide cases where women were victims, 53% of the offenders were first-degree relatives (e.g., spouse, ex-spouse, father, or child), while in injury cases, 54% were first-degree relatives.
- l) In homicide cases where men were victims, 37% of the offenders were a friend or neighbor, while in injury cases, 16% were a friend or neighbor.
- M) A distinction can be observed in perpetrator characteristics: while men are generally killed or injured by their friends, women are mostly killed or injured by their spouses.

This report provides recommendations for policymakers, law enforcement agencies, and civil society organizations to prevent interpersonal violence. Measures such as reducing economic inequalities, improving education levels, controlling firearm access, and strengthening domestic violence prevention programs are expected to be effective in mitigating violent incidents.

Introduction

Violence

The broadest definition of violence includes the use of physical force or the threat of using physical force by an individual against another person, a group, or society, resulting in injury, death, psychological harm, developmental disruption, or deprivation¹. Although violence is sometimes considered a separate phenomenon from aggression—especially by criminologists, political scientists, policymakers, and the general public—most social psychologists view violence as a subset of aggression. The most widely accepted scientific definition of violence describes it as an extreme form of aggression intended to cause severe physical harm (e.g., serious injury or death) (Anderson & Bushman, 2002; Bushman & Huesmann, 2010; Huesmann & Taylor, 2006). Like aggression, a behavior does not need to result in actual harm to be classified as violence. For instance, attempting to fatally stab someone but missing is still considered an act of violence.

Aggressive and violent behaviors exist on a continuum of severity. At the lower end of this spectrum are relatively minor aggressive acts (e.g., pushing), while severe violence (e.g., murder) lies at the higher end. Therefore, all violent acts are examples of aggression, but not all aggressive acts qualify as violence. For example, a child pushing another child away from a toy out of frustration is considered aggression but not violence. However, an extreme act such as attempted murder is classified as both aggressive and violent (Allen & Anderson, 2017). In recent years, some non-physical forms of aggression have been labeled as “violence” when their consequences are severe (Allen & Anderson, 2017). For example, certain types of verbal aggression, particularly when directed at children or intimate partners with the intent to cause severe emotional or social harm, are referred to as “emotional violence.” Nonetheless, violence is primarily studied in the context of extreme physical aggression.

Interpersonal Violence

Interpersonal violence refers to physical force or the intent to use force against others by an individual or a small group. It can be physical, sexual, or psychological (also known as emotional violence) and may include neglect. Interpersonal violence is divided into domestic or intimate partner violence and community violence. Domestic or intimate partner violence occurs within families or between intimate partners and includes child abuse, dating violence, intimate partner violence, and elder abuse. Community violence, on the other hand, occurs between individuals who are not related but may know each other. It includes youth violence, bullying, assault, rape or sexual assault by acquaintances or strangers, and violence in institutional settings such as schools, workplaces, and prisons (Mercy, Hillis, Butchart et al., 2017).

Victims and Offenders of Interpersonal Violence

Gender is one of the most significant demographic factors affecting the likelihood of experiencing interpersonal violence. Research consistently shows that women are disproportionately affected by certain forms of interpersonal violence, particularly intimate partner and sexual violence. According to the World Health Organization (WHO, 2021), approximately 1 in 3 women globally has experienced physical and/or sexual violence in their lifetime, often perpetrated by an intimate partner. In contrast, men are more likely to experience violence, such as physical assault or homicide, in public spaces, often involving acquaintances or strangers (Smith et al., 2018).

Women are particularly vulnerable to intimate partner violence, which includes physical, sexual, and emotional abuse. A study by Black et al. (2011) found that 35.6% of women in the United States had experienced rape, physical violence, or stalking by an intimate partner in their lifetime, compared to 28.5% of men. This gender disparity is even more pronounced in low- and middle-income countries, where cultural norms and gender inequalities increase women's vulnerability to violence (García-Moreno et al., 2015).

Children and adolescents face a high risk of interpersonal violence, particularly within family settings. According to the Centers for Disease Control and Prevention (CDC, 2020), approximately 1 in 7 children in the United States experienced abuse or neglect in 2019. The most common forms of violence in this age group include physical abuse, sexual abuse, and maltreatment, often perpetrated by parents or caregivers (Finkelhor et al., 2015). Adolescents are also at risk of dating violence, including physical, sexual, and emotional abuse. A study by Vagi et al. (2015) found that in 2014, 21% of female high school students and 10% of male high school students in the U.S. reported experiencing physical or sexual dating violence.

Young adults, particularly those aged 18 to 24, are at the highest risk of interpersonal violence, including intimate partner violence, sexual assault, and physical attacks. Women in this age group are significantly more likely to experience rape or sexual violence than older women, while young men are more likely to be victims of physical assaults involving peers or acquaintances (Black et al., 2011). The high prevalence of violence in this age group is linked to factors such as the exploration of romantic relationships, increased independence, and exposure to high-risk environments such as college campuses. A study by Krebs et al. (2016) found that 23% of female college students in the U.S. reported experiencing sexual assault during their college years, with most offenders being acquaintances or intimate partners.

Elderly adults, particularly those aged 60 and above, are also vulnerable to interpersonal violence, though its nature differs from that experienced by younger

groups. Elder abuse, which includes physical, emotional, and financial abuse, is a significant concern. According to the National Council on Aging (NCOA, 2020), approximately 1 in 10 Americans aged 60 and older has experienced elder abuse. Offenders are often caregivers or family members (Burnes et al., 2019). Elder abuse frequently goes unreported due to victim dependence on the perpetrator, fear of retaliation, or cognitive impairments. A study by Acierno et al. (2010) found that only 1 in 14 elder abuse cases is reported to authorities. The extent of the relationship between victims and offenders is a critical factor in understanding interpersonal violence. The nature of this relationship often influences the type of violence experienced and the likelihood of reporting the crime. Intimate partner violence is one of the most common forms of interpersonal violence, particularly affecting women. According to the WHO (2021), 30% of women worldwide have experienced physical and/or sexual violence by an intimate partner. Men can also be victims of intimate partner violence, but the prevalence rate is lower. A study by Breiding et al. (2014) found that 25% of men in the United States had experienced physical violence by an intimate partner. Family members, including parents, caregivers, and siblings, are common offenders of interpersonal violence, particularly against children and elderly individuals. According to the CDC (2020), in 80% of child abuse cases, the perpetrator is a parent or caregiver. Similarly, the NCOA (2020) reports that in 60% of elder abuse cases, family members are the offenders. Domestic violence often occurs in private settings, making it difficult to detect and report. Victims may also feel a sense of loyalty or fear toward the perpetrator, further complicating the reporting process (Finkelhor et al., 2015). Peer groups and strangers are common offenders of physical assault and homicide, particularly against men. Sixty percent of male homicide victims are killed by acquaintances or strangers (Lauritsen & Heimer, 2019). Women are less likely to experience violence from strangers, but they face risks of sexual violence in public spaces.

Weapons Used in Interpersonal Violence

Although weapons used in interpersonal violence may seem randomly chosen, factors such as the perpetrator's age, gender, criminal history, psychological profile, situational context, victim-perpetrator relationship, and cultural influences play a crucial role in weapon selection.

Research indicates that younger individuals are more likely to use weapons impulsively, often selecting easily accessible items such as knives or blunt objects (Felson & Messner, 1996). In contrast, older offenders may plan their actions more carefully and prefer firearms, which require prior planning and access. Gender differences also influence weapon choice. Studies suggest that men are more likely to use firearms and other lethal weapons due to societal

norms linking masculinity with power and control (Campbell et al., 2003). Women, on the other hand, may be more likely to use knives or household objects, particularly in self-defense situations. Offenders with a history of violent offenses are more likely to use weapons effectively and prefer firearms for their lethal and intimidating effects (Kleck & McElrath, 1991).

Psychological profiles, including traits such as impulsivity, aggression, and psychopathy, also influence weapon selection. Highly aggressive individuals may gravitate toward weapons that maximize harm, such as firearms or large knives, while those with psychopathic tendencies may strategically use weapons to exert control over victims or instill fear (Berkowitz & LePage, 1967). Research suggests that individuals engaging in violent behavior tend to choose weapons that align with their emotional state, level of aggression, and perceived threat (Felson & Messner, 1996). For instance, individuals experiencing high levels of anger or fear may prefer weapons such as firearms or knives, which provide control or protection. The availability of a weapon also affects selection, as individuals in highly emotional states may use whatever is readily accessible (Kleck & McElrath, 1991). Furthermore, the psychological impact of weapon selection extends beyond the violent situation itself. The presence of a weapon can escalate the level of violence by increasing the perpetrator's confidence and willingness to cause harm (Berkowitz & LePage, 1967). This phenomenon, known as the "weapon effect," suggests that the mere presence of a weapon can trigger aggressive behavior, even in individuals who would not typically resort to violence. Ultimately, weapon selection has profound consequences for both the perpetrator and the victim, shaping the course and aftermath of violent encounters.

Another critical factor in determining weapon selection is situational factors. The context in which violence occurs, the location, the relationship between the individuals involved, and the presence of witnesses can all influence weapon choice. For example, in cases of domestic violence, offenders tend to use weapons that are easily accessible in the home, such as kitchen knives or blunt objects (Campbell et al., 2003). In contrast, in public spaces, individuals may prefer concealed weapons, such as firearms or small knives, to reduce the risk of detection and capture.

The relationship between the perpetrator and the victim can also affect weapon selection. In cases of intimate partner violence, weapon choice may be influenced by the perpetrator's desire to exert control and dominance over the victim. Research indicates that firearms are frequently used in intimate partner homicides because they allow for lethal harm with minimal physical effort (Campbell et al., 2003). Conversely, in violent encounters between strangers, weapon selection is often more opportunistic, with individuals using whatever

is readily available at the moment.

Cultural factors also play a significant role in shaping weapon selection in interpersonal violence. Cultural norms and values regarding violence, as well as the availability and social acceptability of certain weapons, can influence weapon choice in violent situations. For example, in cultures where firearms are widely available and socially accepted, individuals may be more likely to use firearms in interpersonal violence (Kleck & McElrath, 1991). In contrast, in cultures where access to firearms is more restricted or carries a negative stigma, individuals may be more inclined to use other types of weapons, such as knives or blunt objects. Cultural attitudes toward violence also affect weapon selection. In societies that glorify violence or view it as a legitimate means of conflict resolution, individuals may be more likely to use weapons associated with power and dominance, such as firearms or large knives. In contrast, in cultures that discourage violence and promote nonviolent conflict resolution, individuals are less likely to use weapons in interpersonal violence or may opt for less lethal weapons, such as fists or small knives (Felson & Messner, 1996). Additionally, cultural context shapes the symbolic meaning of weapons, influencing choices in violent situations. In some cultures, certain weapons may be associated with specific social identities or roles, such as masculinity or honor. In these contexts, weapon selection may be driven by the perpetrator's desire to assert their identity or defend their honor (Campbell et al., 2003).

Interpersonal Violence: Seasonal Distribution and Characteristics

A growing number of studies suggest that rising temperatures increase certain violent crimes, such as intentional homicide (Xu et al., 2020), sexual offenses (Xu et al., 2021), and assaults (Kubo et al., 2021). It has also been reported that violent incidents exhibit a seasonal distribution, with most crimes occurring in summer or warmer seasons rather than in winter (Hipp et al., 2004). The Routine Activity Theory suggests that changes in ambient temperature can alter people's routine activities (e.g., outdoor activities and social interactions), thereby increasing interpersonal conflicts or creating suitable crime environments (Ellen, 1990). There may be other factors contributing to various violent acts and modifying the relationship between temperature and violence. For instance, a strong temperature-homicide relationship has been found in U.S. cities with high population density, a younger population, a low male-to-female ratio, and high income inequality. This finding suggests that the relationship between temperature and violence can be influenced by local socioeconomic and demographic factors (Mahendran et al., 2021).

¹ <https://www.who.int/groups/violence-prevention-alliance/approach>

Methodology

This study aims to examine violent incidents that occurred in Türkiye in 2024 in terms of the demographic characteristics of victims and offenders, the type of crime, the weapon used, the month in which the crime took place, and other relevant contexts. The data were compiled from the accessible digital publications of 195 local news sources. A list of local newspapers operating in all 81 provinces was created, and the archives of newspapers providing digital content were reviewed in chronological order up to January 1, 2024. Researchers coded the data according to predefined criteria, and the collected data were analyzed descriptively.

There are certain limitations within the scope of this study. First, all the local news sources included in the study are institutions that provide digital content. Local sources that do not offer digital content were excluded from the study. Second, local news sources that provide digital content but whose archives were inaccessible were not included. Third, since not all local news sources follow the same reporting methodology, some demographic data were missed. Lastly, although the rates presented in this report pertain to the year 2024, the data represent only a portion of interpersonal violence incidents in the country and do not cover all cases.

The primary reason for selecting local press institutions instead of national press organizations was the nature of news reporting in national media. National institutions tend to report only significant events due to high news flow and limited space for coverage. In contrast, local press institutions are more likely to report a wider range of incidents occurring in their respective provinces and districts due to having more space to allocate to such news. As a result, it was anticipated that local press sources would provide richer content compared to national media.

Researchers identified the common and distinguishing characteristics emphasized in the interpersonal violence literature, digitized the data into tables, accessed news content from the identified local press institutions via digital channels (such as websites), and filtered the relevant information before coding it in a digital work environment. In the final stage, the data were analyzed descriptively using computer-assisted statistical programs.

Findings

Distribution by Crime Type

Among the 1,302 cases of interpersonal violence reported by local news sources in 2024, 677 cases (52%) were classified as homicide, 615 cases (47.2%) were classified as assault, and 10 cases (0.8%) were classified as sexual offenses (see Table 1). **Based on this data, it can be inferred that interpersonal violence primarily falls within the category of crimes against life.**

Table 1. Distribution of Crime Type

	n	%
Homicide	677	52,0
Assault	615	47,2
Sexual Offences	10	0,8
Total	1302	100,0

Regional Distribution of Crime Incidents

When examining the regional distribution of the analyzed incidents (see Table 2), it is observed that the Marmara Region accounts for nearly half of the reported cases (n=637, 48.9%). The Central Anatolia Region follows in second place with 21.4% (n=279). After these two regions, the Mediterranean Region ranks third (n=104, 8%), while the Southeastern Anatolia Region is fourth (n=87, 6.7%). The Black Sea Region, with the lowest number of interpersonal violence incidents (n=44, 3.4%), ranks last. According to the Türkiye Population Map² published by the Ministry of Interior in 2021, the regions with the highest population density are the Marmara and Central Anatolia Regions, while the Black Sea Region has the lowest population density. **This confirms the assumption that interpersonal violence incidents are more frequently observed in regions with higher population density.**

Table 2. Regional Distribution of Crime Incidents

	n	%
Marmara Region	637	48,9
Central Anatolia Region	279	21,4
Mediterranean Region	104	8,0
Southeast Anatolia Region	87	6,7
Aegean Region	83	6,4
Eastern Anatolia Region	68	5,2
Black Sea Region	44	3,4
Total	1302	100,0

² <https://www.icisleri.gov.tr/turkiyenin-nufus-haritasi-10072021>

City-Based Distribution of Crime Incidents

When examining the number of crime incidents on a city basis (see Table 3), Istanbul ranks first with 411 incidents (31.6%). Çorum follows in second place with 82 incidents (6.3%), while Edirne ranks third with 70 incidents (5.4%). On the other hand, Amasya, Giresun, and Tokat stand out as the cities with the fewest incidents of interpersonal violence, each reporting only one case. Given that Istanbul is the most densely populated city in Türkiye, it is understandable that it ranks first in the number of crime incidents. However, the fact that Çorum and Edirne—both of which have relatively low population densities compared to other cities—rank among the top in interpersonal violence cases remains unexplained (Aksaray and Kırıkkale, which follow these two cities, are also noteworthy in this regard). It is believed that the high prevalence of interpersonal violence in these two cities can only be explained through situational factors. Several contributing factors may include: a rapid decline in socioeconomic conditions in recent years, an increase in immigrant population, the outflow of local young people from the city, reduced access to education and healthcare, leading to a sharp increase in the number of out-of-school youth and untreated patients, the abandonment of shared social values, resulting in the dominance of individualistic moral judgments. These factors are thought to contribute to the rise in interpersonal violence incidents in these cities.

Table 3. City-Based Distribution

City	n	%	City	n	%
İstanbul	411	31,6	Şanlıurfa	18	1,4
Çorum	82	6,3	Ankara	15	1,2
Edirne	70	5,4	Eskişehir	15	1,2
Aksaray	60	4,6	Mersin	15	1,2
Kırıkkale	46	3,5	Çanakkale	14	1,1
Adana	38	2,9	Kocaeli	14	1,1
Bursa	31	2,4	Yalova	14	1,1
Sakarya	30	2,3	Sivas	12	0,9
Tekirdağ	27	2,1	Manisa	11	0,8
Antalya	24	1,8	Muğla	11	0,8
Diyarbakır	24	1,8	Aydın	10	0,8
İzmir	20	1,5	Burdur	10	0,8
Balıkesir	19	1,5	Konya	10	0,8
Denizli	19	1,5	Siirt	10	0,8
Erzurum	18	1,4	Elazığ	9	0,7

Findings

City	n	%	City	n	%
Karaman	9	0,7	Kırşehir	4	0,3
Kayseri	9	0,7	Nevşehir	4	0,3
Ordu	9	0,7	Şırnak	4	0,3
Trabzon	9	0,7	Uşak	4	0,3
Kilis	8	0,6	Erzincan	3	0,2
Malatya	8	0,6	Gümüşhane	3	0,2
Adıyaman	7	0,5	Iğdır	3	0,2
Çankırı	7	0,5	Kahramanmaraş	3	0,2
Kırklareli	7	0,5	Kütahya	3	0,2
Mardin	7	0,5	Muş	3	0,2
Rize	7	0,5	Zonguldak	3	0,2
Samsun	7	0,5	Ardahan	2	0,2
Afyon	5	0,4	Artvin	2	0,2
Batman	5	0,4	Bingöl	2	0,2
Hakkari	5	0,4	Bitlis	2	0,2
Isparta	5	0,4	Tunceli	2	0,2
Kars	5	0,4	Van	2	0,2
Niğde	5	0,4	Yozgat	2	0,2
Osmaniye	5	0,4	Amasya	1	0,1
Ağrı	4	0,3	Giresun	1	0,1
Gaziantep	4	0,3	Tokat	1	0,1
Hatay	4	0,3			

Monthly Distribution of Crime Incidents

When examining the distribution of incidents by month (see Table 4), it is observed that October and November share the top position with 174 incidents each, while December ranks third with 159 incidents. The months with the fewest reported incidents are March (61 incidents) and January (68 incidents). Although criminology literature frequently reports that interpersonal violence peaks during hot months (typically in summer), the data in this study indicate that such incidents peak in the autumn season. According to the Turkish Meteorology General Directorate's 2024 Autumn Season Temperature Assessment Report³, overall temperature distributions across the country were found to be in line with average seasonal temperatures. However, an analysis of temperature deviation graphs over the past 10 years reveals that autumn temperatures have frequently shown positive deviations. Although these deviations are around 1.5 to 2 degrees Celsius, this situation is believed to have influenced the level of aggression in interpersonal violence incidents within the framework of the Routine Activity Theory.

Table 4. Monthly Distribution of Crime Incidents

	n	%
October	174	13,4
November	174	13,4
December	159	12,2
September	147	11,3
July	113	8,7
August	106	8,1
May	82	6,3
June	75	5,8
February	73	5,6
April	70	5,4
January	68	5,2
March	61	4,7
Total	1302	100,0

³<https://www.mgm.gov.tr/veridegerlendirme/sicaklik-analizi.aspx?s=sonbahar>

Findings

Distribution of Weapons Used in Crime Incidents

According to the distribution of weapon types used in the incidents examined in this study (see Table 5), handguns were used in 545 incidents (41.9%), while sharp or piercing objects were involved in 343 incidents (26.3%). Physical assault, including punching and beating, ranked third, occurring in 228 incidents (17.5%). When categorizing firearms separately from other weapons, it is observed that firearms were used in 636 incidents (48.9%), while other types of weapons were involved in 666 incidents (51.1%). ***In summary, firearms continue to be heavily used in interpersonal violence incidents in Türkiye remains valid.***

Table 5. Distribution of Weapons Used in Crime Incidents

	n	%
Handgun	545	41,9
Sharp or Piercing Objects	343	26,3
Punching-Beating	228	17,5
Rifle	51	3,9
Blunt Object	43	3,3
Shotgun	36	2,8
Strangulation	33	2,5
Sexaul Violence	9	0,7
Firearms	636	48,9
Other	666	51,1

Distribution of Weapons Used by Crime

The distribution of weapons used according to the type of crime (see Table 6) shows that among the 677 homicide cases examined, firearms were the most commonly used weapon. A total of 333 incidents (49.2%) involved handguns, while 180 cases (26.6%) involved sharp or piercing objects, and 57 cases (8.9%) involved shotguns or pump-action shotguns. In the 615 assault cases analyzed, physical force, such as punching and beating, was the most frequent method, occurring in 189 cases (30.7%). Handguns were used in 175 incidents (28.5%), while sharp or piercing objects were involved in 138 cases (22.4%).

Table 6. Distribution of Weapons Used by Crime

	n	%	Handguns		Sharp or Piercing Objects		Rifle-Shotgun	
			Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%
Homicide	677	52,0	333	49,2	180	26,6	57	8,9
			Punch-Beating		Handgun		Sharp or Piercing Objects	
			Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%
Assault	615	47,2	189	30,7	175	28,5	138	22,4

Findings

Gender Distribution of Victims

When examining the gender distribution of individuals who were victims of interpersonal violence in 2024, as reported by local news sources (see Table 7), it was found that 861 individuals (66.1%) were male and 441 individuals (33.9%) were female. When looking at the gender distribution of victims based on the type of crime, it was observed that 434 men (50.4%) were victims of murder, 425 men (49.2%) were victims of assault, and 2 men (0.3%) were victims of sexual crimes. Among women, 314 (71.2%) were victims of murder, 119 (27%) were victims of assault, and 8 (1.8%) were victims of sexual crimes. In terms of proportional analysis, **for every 10 male victims of interpersonal crimes, 5 were murdered and 5 were assaulted, while for every 10 female victims, 7 were murdered, 2 were assaulted, and 1 was raped.**

Table 7. Gender Distribution of Victims

	Homicide		Assault		Sexual Crimes			
	n	%	n	%	n	%		
Male	861	66,1	434	50,4	425	49,4	2	0,3
Female	441	33,9	314	71,2	119	27	8	1,8

Distribution of Victims by Age Groups

When examining the age groups of the victims (see Table 8), it was found that 1032 individuals (79.3%) were between the ages of 18 and 59, 152 individuals (11.6%) were between the ages of 0 and 17, and 118 individuals (9.1%) were aged 60 or older. **Although the majority of interpersonal violence incidents involve the adult population, it is believed that the rates of victimization among children and the elderly in interpersonal violence cases are rapidly increasing.**

Table 8. Distribution of Victims by Age Groups

	n	%
18-64 years	1032	79,3
0-17 years	152	11,6
60 or above	118	9,1
Total	1302	100,0

Crimes and Offender Profiles Targeting Victims Aged 60 and Above

When examining the incidents, weapons used, and the profiles of offenders involved in interpersonal violence incidents involving the elderly (aged 60 and above), the following distributions were found (see Table 9.): In the murder category, 99 incidents (84.1%) were detected, with firearms used in 43 cases (43.1%) and sharp or piercing objects in 27 cases (27.6%). In 58 of the incidents (58.8%), the perpetrator was a first-degree relative of the victim (spouse or child), and in 8 of the incidents (8.8%), the perpetrator was a second-degree relative (sibling or grandchild). The number of assault incidents was 19 (15.9%), with firearms used in 10 cases (52.6%) and sharp or piercing objects in 6 cases (31.5%). In 4 of the incidents (21%), the perpetrator was a first-degree relative of the victim (spouse or child), and in 2 of the incidents (10.5%), the perpetrator was a second-degree relative (sibling or grandchild). ***This study reveals that nearly all instances of interpersonal violence against the elderly population were aimed at murder, that firearms were typically used in violent acts, and that the offender was generally the elderly person's child, son-in-law, or grandchild.*** According to the World Health Organization, the average rate of physical harm-related acts targeting the elderly population is around 2.6%⁴. In contrast, in this study, the proportion of elderly victims involved in murder or assault accounted for 9.1% of all interpersonal violence incidents. Based on these figures, ***the rate of physical violence against the elderly in Türkiye is 3.5 times higher than the global average.***

9. Crimes and Offender Profiles Targeting Victims Aged 60 and Above

	Weapons						Offender Profile			
	Handgun		Sharp or Piercing Objects		1st Degree Relative (Spouse, Parents, Child)		2nd Degree Relative (Sibling, Grandfather, Grandmother, Grandchild)			
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
Homicide	99	84,1	43	43,1	27	27,6	58	58,8	8	8,8
Assault	19	15,9	10	52,6	6	31,5	4	21	2	10,5

⁴ <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/abuse-of-older-people>

Findings

Crimes and Offender Profiles Targeting Victims Aged 0-17

When examining the incidents, weapons used, and the profiles of offenders involved in interpersonal violence incidents involving children aged 0-17, the following distributions were found (see Table 10.): In the murder category, 62 incidents (40.7%) were detected, with firearms used in 24 cases (39.4%) and sharp or piercing objects in 19 cases (30.3%). In 21 of the incidents (33.3%), the perpetrator was a first-degree relative of the victim (mother or father), and in 17 of the incidents (27.3%), the perpetrator was from the victim's circle of friends or neighbors. The number of assault incidents was 79 (51.9%), with sharp or piercing objects used in 38 cases (47.6%) and fists/physical beating in 11 cases (14.3%). In 9 of the incidents (11.9%), the perpetrator was from the victim's circle of friends or neighbors, and in 8 of the incidents (9.5%), the perpetrator was a person with a grudge against the victim. This study shows that **interpersonal violence against children was mostly aimed at assault, that sharp or piercing objects were commonly used in violent acts, and that the offender was usually someone from the child's circle of friends.** According to the UN Office⁵ on Drugs and Crime, the global average for murder-related acts involving individuals aged 0-17 is around 2.6%. In this study, the proportion of children involved in murder was calculated at 4.7%. Based on these figures, **the rate of murder targeting children in Türkiye is nearly twice the global average.**

Table 10. 0 Crimes and Offender Profiles Targeting Victims Aged 0-17

	Weapons						Offender Profile			
	Handgun		Sharp or Piercing Objects				1st Degree Relative (Spouse, Parents, Child)		Friend, Neighbor	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
Homicide	62	40,7	24	39,4	19	30,3	21	33,33	17	27,3
Assault	9	51,9	38	47,6	11	14,3	9	11,9	8	9,5

⁵ https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/gsh/Booklet_6new.pdf

Gender Distribution of Offenders

When examining the gender distribution of offenders involved in the incidents analyzed in 2024 (see Table 11), it was found that in 1211 of the 1302 incidents (93%), the offenders were male, and in 91 incidents (7%), the offenders were female. The obtained ratios were observed to be consistent with general criminology literature.

Table 11. Gender of Offenders

	n	%
Male	1211	93,0
Female	91	7,0
Total	1302	100,0

Relationship Between Offenders and Victims

When examining the relationship between offenders and victims in the analyzed incidents (see Table 12), it was found that in 155 incidents (11.9%), the victims and offenders were spouses, in 120 incidents (9.2%), they were enemies, and in 96 incidents (7.4%), they were friends. When distinguishing between familiar and unfamiliar offenders, it was found that in 826 of the 1302 incidents (63.4%), the offenders were familiar to the victims, while in 172 incidents (13.2%), the offenders were unfamiliar. The number of incidents where the relationship was unclear was 304 (23.3%). Distributing the unclear cases, the number of incidents between familiar individuals was 1054 (81%) and the number of incidents between unfamiliar individuals was 248 (19%). This suggests that most interpersonal violence incidents occurred among people who knew each other.

Table 12. Relationship Between Offenders and Victims

	n	%
Spouse	155	11,9
Enemy	120	9,2
Friend	96	7,4
Unknown	68	5,2
Customer	60	4,6
Drivers	59	4,5
Boyfriend-Girlfriend	52	4
Neighbor	45	3,5
Ex-wife	41	3,1
Brother	41	3,1
Father	38	2,9

Relative	35	2,7
Son	32	2,5
Cousin	24	1,8
Mother	20	1,5
Crime Suspect	18	1,4
Son in Law	17	1,3
Resisting Police Officer	17	1,3
Ex Boyfriend/Girlfriend	13	1
Other	47	3,6
Acquaintance	826	63,4
Unfamiliar	172	13,2
Unknown	304	23,3
Total	1302	100

Findings

Distribution of Familiar Offenders

When examining the 826 incidents involving familiar offenders, the distribution of offenders was as follows (see Table 13): In 306 incidents (37%), the offenders were first-degree relatives (spouse, ex-spouse, child, parent, step-parent, step-child, etc.); in 155 incidents (18.8%), the offenders were friends, neighbors, or teachers; in 120 incidents (14.5%), the offenders were enemies (it should be noted that the identities of the enemies were not specified in the analyzed cases, and some of the enemies could possibly be close relatives or friends); in 65 incidents (7.9%), the offenders were service providers or employees, such as a store employee and a customer; in 68 incidents (8.2%), the offenders were fiancés or romantic partners (although the term ‘romantic partner’ can be controversial, the news texts in the study were used as a reference; moreover, categorically, the term ‘romantic partner’ is considered more closely related than ‘friend’); in 60 incidents (7.3%), the offenders were fourth-degree relatives (sister-in-law, brother-in-law, cousin, etc.); in 38 incidents (4.6%), the offenders were second-degree relatives (sibling, grandfather, grandmother, grandchild, etc.); and in 14 incidents (1.7%), the offenders were third-degree relatives (uncle, aunt, etc.). **From these results, it was observed that as the level of relationship between the perpetrator and victim increased (i.e., as their proximity increased), interpersonal violence also increased. In other words, violence was mostly found to occur within the closest circle.**

Table 13. Distribution of Familiar Offenders

	n	%
1st Degree Relative (<i>Spouse, Parents, Child</i>)	306	37,0
Friend, Neighbor, Teacher	155	18,8
Enemy	120	14,5
Fiance-Boyfriend/Girlfriend	68	8,2
Customer	65	7,9
4th Degree Relative (<i>Aunt, Brother-in-law, Cousin</i>)	60	7,3
2nd Degree Relative (<i>Sibling, Grandfather, Grandmother, Grandchild</i>)	38	4,6
3rd Degree Relative (<i>Uncle, Aunt</i>)	14	1,7
Total	826	100,0

Offender Profiles in Cases Where Women Are Victims

Excluding sexual crimes, in the cases where women were victims (the number of sexual crime cases was 8 and thus excluded from detailed analysis), of the 314 murder cases, 164 (52.7%) were committed by first-degree relatives (spouse, ex-spouse, father, child, etc.), 39 (12.5%) were committed by the victim's fiancé or romantic partner, and 8 (2.5%) were committed by fourth-degree relatives (brother-in-law, cousin, etc.). Similarly, in the 119 assault cases, 64 (54%) were committed by first-degree relatives (spouse, ex-spouse, father, child, etc.), 11 (8.5%) were committed by the victim's fiancé or romantic partner, and 6 (4.7%) were committed by fourth-degree relatives (brother-in-law, cousin, etc.) (see Table 14).

Table 14. Offender Profiles in Cases Where Women Are Victims

			1st Degree Relative (Spouse, Parents, Child)		Fiance- Boyfriend/Girlfriend		4th Degree Relative (Aunt, Brother-in-law, Cousin)	
	n	%	n	%	n	%	n	%
Homicide	313	71,2	164	52,7	39	12,5	8	2,5
Assault	119	27,0	64	54	11	8,5	6	4,7

Findings

Offender Profiles in Cases Where Men Are Victims

In the 434 murder cases where men were victims, 161 (37%) were committed by friends or neighbors, 104 (23.9%) were committed by first-degree relatives (spouse, father, child, etc.), and 80 (18.5%) were committed by enemies. In the 425 assault cases, 66 (15.6%) were committed by friends or neighbors, 65 (15.4%) were committed by enemies, and 42 (10%) were committed by customers (see Table 15).

Tablo 15. Erkeklerin Mağdur Olduğu Olaylardaki Saldırgan Profilleri

	Friend/Neighbor		1st Degree Relative (Spouse, Parents, Child)		Enemy			
	n	%	n	%	n	%	n	%
Homicide	434	50,4	161	37	104	23,9	80	18,5
	Friend/Neighbor		Enemy		Customer			
	n	%	n	%	n	%	n	%
Assault	425	49,4	66	15,6	65	15,4	42	10

Based on the general characteristics of the offenders in the incidents involving male and female victims, the following distinction can be made: men are generally murdered or assaulted by their friends, while women are typically murdered or assaulted by their spouses.

Suggestions

---

1. Measures should be taken to spread anti-violence values and norms across society. It is particularly necessary to prevent behaviors that glorify violence from being reinforced through the media.
2. Legal frameworks should be established for individuals in an observing position who have the capacity to intervene in violent incidents. It is known that immediate interventions in actions directed at vulnerable groups such as the elderly, women, and children have a deterrent effect, so necessary regulations should be made in this regard.
3. The public authorities should identify hotspots related to interpersonal violence crimes at the district and neighborhood levels and take appropriate deterrent measures.
4. The transformation and control of locations identified as risky areas at the neighborhood level should be recommended.
5. The creation and expansion of referral, support, and emergency intervention centers in coordination with the relevant units to address domestic violence should be recommended.
6. To prevent the economic exploitation of the elderly population, social service units should be actively used in the field, and when conducting home visits, special attention should be paid to the status of elderly individuals, particularly those in social support systems or retired individuals.
7. It is recommended to investigate whether children pushed out of school are being economically exploited through workplace inspections.
8. If children witness or are victims of domestic violence, it is recommended that they should be under temporary protection for a short period (1-3 days) in public institutions with access to psychosocial support and shelter.
9. It is recommended that medical and/or psychological support be provided in specialized psychosocial support services, organized outside the Central Physician Appointment System (MHRS) for all victims of violence.
10. It is recommended to expand literacy education for women and explicitly request public support for it.
11. The establishment of violence prevention centers for male offenders, the provision of psychosocial support programs for men in these centers, and the offering of support for establishing businesses through microcredit should be recommended.
12. National programs aimed at preventing violence in schools should be designed, and the continuity of these programs should be ensured through monitoring and evaluation.
13. It is recommended to increase inspections related to the prevention of individual armament and to raise penalties for violations.

Conclusion

Interpersonal violence appears to be a phenomenon that reflects societal conditions, attitudes, understandings, and changes, both socially, culturally, and historically, and manifests itself in human interaction. These social, historical, and cultural dimensions of violence give meaning and power to interpersonal violence (Husso, Virkki, and Hirvonen, 2016). Domestic violence is intrinsically linked to how violence in society, at school, or in the workplace is discussed, represented, and explained (Galtung and Jacobsen, 2000). At the macro level, the manifestation of violence in society always occurs at home. The fact that a large portion of the offenders in the examined cases are acquaintances, and are defined as people living in the same household, bound by laws, traditions, emotions, and thoughts, supports this view. Every individual tends to reflect the violence they experience (whether physical or symbolic) onto their home or loved ones. The need to recognize and accept violent experiences concerns not only individuals but also the communities affected by violence and their need to cope with these impacts. Sharing violent experiences is therefore a matter concerning both individual and social relationships and global political order. Objectifying and oppressive attitudes toward interpersonal violence prevent the possibility of establishing relationships based on reciprocity, mutual recognition, and acceptance, as well as the chance to exist in spaces (Husso, Virkki, and Hirvonen, 2016). At the same time, such attitudes are explained by attributing them to the characteristics of the victims or situational conditions, thus overshadowing the traits of the offenders and the system that creates the offender.

Interpersonal violence emerges as a problem that profoundly affects social structure and is becoming increasingly complex. This report, through analyses of local newspaper reports, provides significant findings aimed at understanding the social dynamics of violence by examining the demographic characteristics of interpersonal violence, its seasonal effects, the weapons used, and the relationships between the parties involved. The data obtained show that interpersonal violence primarily results in murder and severe injury, and it is more frequent in areas with high population density. However, violence incidents in provinces like Çorum, Edirne, Aksaray, and Kırıkkale are thought to be explained not by population density but by situational factors such as socioeconomic decline, immigration density, and deficiencies in access to education and healthcare services. These findings align with studies in criminology literature that emphasize the relationship between violence and socioeconomic and environmental factors (Agnew, 1992; Pratt and Cullen, 2005).

The report identifies that firearms are heavily used in interpersonal violence incidents. This situation shows that the ease of access to firearms increases

the severity and lethality of violence. Studies in the field of criminology have shown that controlling access to firearms plays a critical role in reducing violent incidents (Kleck, 1997). Additionally, when examining the gender distribution of victims, it was found that women have a higher rate of being murder victims compared to men, and a large portion of these incidents are carried out by close relatives. This finding indicates that domestic violence is a serious threat, particularly to women, and that policies aimed at preventing such violence must be urgently implemented (Dobash & Dobash, 1979).

It has been observed that the rate of victimization among the elderly and children in interpersonal violence incidents is rapidly increasing. Violence against the elderly is generally aimed at killing, and the offenders are mostly from the elderly individual's close environment (children, sons-in-law, grandchildren). This situation reveals the scale of the violence that elderly people face within their families. Violence against children, on the other hand, is typically intended to cause injury, and the offenders are often from the child's circle of friends. These findings suggest that preventive mechanisms to protect children and the elderly need to be strengthened (Finkelhor, 2008). When examining the gender distribution of offenders, it was found that a significant portion of violent incidents are committed by men. This result points to the impact of gender roles on violence. Criminology literature highlights that men are more prone to violent acts and this is related to societal norms (Messerschmidt, 1993). Additionally, it was observed that a large portion of interpersonal violence incidents occur among acquaintances, and as the level of proximity between the parties increases, so does the violence, supporting the idea that violence primarily occurs in close environments (Felson, 2002).

References

1. 1.Acierno, R., Hernandez, M. A., Amstadter, A. B., Resnick, H. S., Steve, K., Muzzy, W., & Kilpatrick, D. G. (2010). Prevalence and correlates of emotional, physical, sexual, and financial abuse and potential neglect in the United States: The National Elder Mistreatment Study. *American Journal of Public Health*, 100(2), 292-297. <https://doi.org/10.2105/AJPH.2009.163089>
2. 2.Agnew, R. (1992). Foundation for a general strain theory of crime and delinquency. *Criminology*, 30(1), 47-87.
3. 3.Allen, J. J., & Anderson, C. A. (2017). Aggression and violence: Definitions and distinctions. *The Wiley handbook of violence and aggression*, 1, 1-14. DOI: 10.1002/9781119057574.whbva001
4. 4.Anderson, C. A., & Bushman, B. J. (2002). Human aggression. *Annual Review of Psychology*, 53, 27–51. doi:10.1146/annurev.psych.53.100901.135231
5. 5.Berkowitz, L., & LePage, A. (1967). Weapons as aggression-eliciting stimuli. *Journal of Personality and Social Psychology*, 7(2), 202-207. <https://doi.org/10.1037/h0025008>
6. 6.Black, M. C., Basile, K. C., Breiding, M. J., Smith, S. G., Walters, M. L., Merrick, M. T., ... & Stevens, M. R. (2011). The National Intimate Partner and Sexual Violence Survey (NISVS): 2010 summary report. National Center for Injury Prevention and Control, Centers for Disease Control and Prevention.
7. 7.Breiding, M. J., Smith, S. G., Basile, K. C., Walters, M. L., Chen, J., & Merrick, M. T. (2014). Prevalence and characteristics of sexual violence, stalking, and intimate partner violence victimization—National Intimate Partner and Sexual Violence Survey, United States, 2011. *Morbidity and Mortality Weekly Report*, 63(8), 1-18.
8. 8.Burnes, D., Lachs, M. S., Burnette, D., & Pillemer, K. (2019). Varying appraisals of elder mistreatment among victims: Findings from a population-based study. *The Journals of Gerontology: Series B*, 74(5), 881-890. doi.org/10.1093/geronb/gbx005
9. 9.Bushman, B. J., & Huesmann, L. R. (2010). Aggression. In S. T. Fiske, D. T. Gilbert, & G. Lindzey (Eds.), *Handbook of Social Psychology* (5th ed., Vol. 2, pp. 833–863). Hoboken, NJ: John Wiley & Sons.
10. 10.Campbell, J. C., Webster, D., Koziol-McLain, J., Block, C. R., Campbell, D. W., Curry, M. A., ... & Laughon, K. (2003). Risk factors for femicide in abusive relationships: Results from a multisite case control study. *American Journal of Public Health*, 93(7), 1089-1097. <https://doi.org/10.2105/AJPH.93.7.1089>
11. 11.Centers for Disease Control and Prevention (CDC). (2020). Child

- abuse and neglect prevention. Retrieved from <https://www.cdc.gov/violenceprevention/childabuseandneglect/index.html>
12. 12.Dobash, R. E., & Dobash, R. P. (1979). *Violence against wives: A case against the patriarchy*. Free Press.
  13. 13.Ellen G.C. (1990). *Weather and Crime*. *The British Journal of Criminology*, Volume 30, Issue 1, Winter 1990, Pages 51–64, <https://doi.org/10.1093/oxfordjournals.bjc.a047980>
  14. 14.Felson, R. B. (2002). *Violence and gender reexamined*. American Psychological Association. <https://doi.org/10.1037/10470-000>
  15. 15.Felson, R. B., & Messner, S. F. (1996). To kill or not to kill? Lethal outcomes in injurious attacks. *Criminology*, 34(4), 519-545. <https://doi.org/10.1111/j.1745-9125.1996.tb01215.x>
  16. 16.Finkelhor, D. (2008). *Childhood Victimization: Violence, Crime, and Abuse in the Lives of Young People*, *Interpersonal Violence*, New York, <https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780195342857.001.0001>
  17. 17.Finkelhor, D., Turner, H.A., Shattuck, A., & Hamby, S.L. (2015). Prevalence of childhood exposure to violence, crime, and abuse: Results from the National Survey of Children's Exposure to Violence. *JAMA Pediatrics*, 169(8), 746-754. <https://doi.org/10.1001/jamapediatrics.2015.0676>
  18. 18.Galtung, J. & Jacobsen, C.G. (2000) *Searching for peace. The road to transcend*. Oslo: Pluto Press.
  19. 19.García-Moreno, C., Hegarty, K., d'Oliveira, A. F. L., Koziol-McLain, J., Colombini, M., & Feder, G. (2015). The health-systems response to violence against women. *The Lancet*, 385(9977), 1567-1579. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(14\)61837-7](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(14)61837-7)
  20. 20.Huesmann, L. R., & Taylor, L. D. (2006). The role of the mass media in violent behavior. In R. C. Brownson (Ed.), *Annual review of public health* (Vol. 26). Palo Alto, CA: Annual Reviews.
  21. 21.Husso, M., Virkki, T., & Hirvonen, H. (2016). A spatial-temporal, intersectional and institutional approach to interpersonal violence. In *Interpersonal Violence* (pp. 21-34). Routledge.
  22. 22.John R. Hipp, Patrick J. Curran, Kenneth A. Bollen, Daniel J. Bauer, *Crimes of Opportunity or Crimes of Emotion? Testing Two Explanations of Seasonal Change in Crime*, *Social Forces*, Volume 82, Issue 4, June 2004, Pages 1333–1372, <https://doi.org/10.1353/sof.2004.0074>
  23. 23.Kleck, G. (1997). *Targeting Guns: Firearms and Their Control* (1st ed.). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315130644>
  24. 24.Kleck, G., & McElrath, K. (1991). The effects of weaponry on human violence. *Social Forces*, 69(3), 669-692. <https://doi.org/10.1093/sf/69.3.669>

References

25. 25.Krebs, C. P., Lindquist, C. H., Warner, T. D., Fisher, B. S., & Martin, S. L. (2016). The Campus Sexual Assault (CSA) Study. National Institute of Justice.
26. 26.Lauritsen, J. L., Heimer, K., & Lynch, J. P. (2009). Trends in the gender gap in violent offending: New evidence from the National Crime Victimization Survey. *Criminology*, 47(2), 361-399.
27. 27.Mahendran, R., Xu, R., Li, S. ve Guo, Y. (2021). Interpersonal violence associated with hot weather. *The Lancet*. 5(9): E571-E572. erişim linki: [https://www.thelancet.com/journals/lanplh/article/PIIS2542-5196\(21\)00210-2/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lanplh/article/PIIS2542-5196(21)00210-2/fulltext)
28. 28.Mercy JA, Hillis SD, Butchart A, et al. Interpersonal Violence: Global Impact and Paths to Prevention. In: Mock CN, Nugent R, Kobusingye O, et al., editors. *Injury Prevention and Environmental Health*. 3rd edition. Washington (DC): The International Bank for Reconstruction and Development / The World Bank; 2017 Oct 27. Chapter 5. Available from: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK525208/> doi: 10.1596/978-1-4648-0522-6_ch5
29. 29.Messerschmidt, J. W. (1993). *Masculinities and crime: Critique and reconceptualization of theory*. Rowman & Littlefield.
30. 30.National Council on Aging (NCOA). (2020). Elder abuse facts. Retrieved from <https://www.ncoa.org/public-policy-action/elder-justice/elder-abuse-facts/>
31. 31.Pratt, T. C., & Cullen, F. T. (2005). Assessing macro-level predictors and theories of crime: A meta-analysis. *Crime and Justice*, 32, 373-450.
32. 32.Rongbin Xu, Xiuqin Xiong, Michael J. Abramson, Shanshan Li, Yuming Guo (2020). Ambient temperature and intentional homicide: A multi-city case-crossover study in the US, *Environment International*, Volume 143. doi.org/10.1016/j.envint.2020.105992.
33. 33.Rongbin Xu, Xiuqin Xiong, Michael J. Abramson, Shanshan Li, Yuming Guo. (2021). Association between ambient temperature and sex offense: A case-crossover study in seven large US cities, 2007–2017, *Sustainable Cities and Society*, Volume 69, doi.org/10.1016/j.scs.2021.102828.
34. 34.Ryusei Kubo, Kayo Ueda, Xerxes Seposo, Akiko Honda, Hirohisa Takano. (2021). Association between ambient temperature and intentional injuries: A case-crossover analysis using ambulance transport records in Japan, *Science of The Total Environment*, Volume 774, doi.org/10.1016/j.scitotenv.2021.145511.
35. 35.Smith, S. G., Zhang, X., Basile, K. C., Merrick, M. T., Wang, J., Kresnow, M., & Chen, J. (2018). The National Intimate Partner and Sexual Violence Survey (NISVS): 2015 data brief—Updated release. National

---

Center for Injury Prevention and Control, Centers for Disease Control and Prevention.

36. Vagi, K. J., Olsen, E. O. M., Basile, K. C., & Vivolo-Kantor, A. M. (2015). Teen dating violence (physical and sexual) among US high school students: Findings from the 2013 National Youth Risk Behavior Survey. *JAMA Pediatrics*, 169(5), 474-482. <https://doi.org/10.1001/jamapediatrics.2014.3577>
37. World Health Organization (WHO). (2021). Violence against women. Retrieved from <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/violence-against-women>

Aslab

Adalet ve Suç Psikolojisi Laboratuvarı

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ / *ISTANBUL KULTUR UNIVERSITY*
Adalet ve Suç Psikolojisi Laboratuvarı / *Justice and Crime Psychology Laboratory*

T.C.
İSTANBUL
KÜLTÜR
ÜNİVERSİTESİ